

Lehiaren Defentsari buruzko uztailaren 3ko 15/2007 Legea

Testu hau Estatuko Aldizkari Ofizial batzuetan argitaratutako testuen itzulpena da. Ez du izaera ofizialik.

Ondoko legeek ezarritako aldaketak barne hartzen ditu:

*Ekonomia Iraunkorrari buruzko martxoaren 4ko 2/2011 Legea;
Merkatuen eta Lehiaren Batzorde Nazionala sortzen duen ekainaren 4ko 3/2013 Legea.
2014rako Estatuko Aurrekontu Orokorrei buruzko abenduaren 23ko 22/2013 Legea*

ATARIKOA

I.

Konstituzioaren 38. artikuluan enpresa-askatasuna aitortzen da, beti ere merkatuko arauen ekonomia baten baitan; eta agente publikoek askatasun hori babestuko dutela esaten da, ekonomiak orokorrean dituen eskakizunekin eta, hala behar duenean, planifikazioaren eskakizunekin bat. Merkatu-ekonomiaren ezaugarri bereizgarrietako bat enpresen arteko lehia bideragarria egotea da, horri esker enpresen jarduera zorrotzu eta produkzio-baliabideak operadore edo teknika eraginkorrenen eskuetan geratzen direlako. Produkzioaren eraginkortasun horri esker, kontsumitzaileak gutxiago ordaindu beharko du, edo produktu gehiago, askotarikoagoak eta kalitate hobekoak eskuratuko ditu, eta ondorioz, gizarte osoaren ongizateak gora egingo du.

Testuinguru horretan, orokorrean onartzen den kontua da lehia defendatzeak gero eta garrantzi handiagoa daukala, gaur egungo politika ekonomikoaren osagai pisuzkoenetako bat bihurtu baita lehia hori. Eskaintzaren arloko politiketan, lehia defendatzea jarduera ekonomikoa arautzearekin zerikusia duten beste ekintza batzuen osagarria da, eta lehen mailako tresna bat da faktoreen produktibitatea eta ekonomiaren lehiakortasun orokorra sustatzeko.

Hori dela eta, sistema bat garatu beharra dago, enpresek erabakiak askatasunez hartzeko duten eskubidean beharrezkoa ez denean esku hartu gabe, tresna egokiak izateko, merkatuko prozesuek ondo funtzionatzen dutela bermatzeko.

Helburu hori zuen Lehiaren Defentsari buruzko uztailaren 17ko 16/1989 Legeak eta lege hori oinarri hartuta, beste sistema bat gauzatu da, estatuan lehiaren aurkako jokabideen kontra borroka egiteko eta kontzentrazio ekonomikoak kontrolatzeko dauden bi erakunde administratibo espezializatuak oinarri hartuta: Lehiaren Defentsarako Zerbitzua eta Lehiaren Defentsarako Auzitegia.

Lege hori indarrean sartu zenetik, aldaketak izan dira (horietako batzuk sakonak), eta legea garatzeko hainbat arau ere argitaratu dira. Horrekin batera, Estatuak eta autonomia erkidegoek lehiaren defentsaren arloan dituzten eskumenen koordinazioari buruzko otsailaren 21eko 1/2002 Legea ere onartu zen. Bukatzeko, azken urteotan Europako Batasunean ere aldaketa garrantzitsuak izan dira lehia defendatzearen arloan, eta horren ondorioz, Kontseiluak beste erregelamendu bat argitaratu zuen, 2004ko urtarrilaren 20ko 139/2004 (CE) Erregelamendua, Enpresen Arteko Kontzentrazioak Kontrolatzeari buruzkoa;

baina batez ere lehia mugatzen duten jardueren aurkako borroka modernizatzea da aipatzekoa. Horri buruz 2002ko abenduaren 16ko 1/2003 (CE) Erregelamendua aipatu behar da, Europako Erkidegoaren Tratatuaren 81 eta 82. artikuluetan lehiari buruz aurreikusitako arauak aplikatzeari buruzkoa baita.

Testuinguru horretan, lege honen helburua lehia defendatzeko espainiar sistema eraldatzea da, dagoeneko badiren tresnak indartzeko eta tresna eta egitura instituzional onenak eskueran jartzeko, merkatuetan lehia benetakoa izan dadin. Hori guztia Europako Batasuneko arau-sistema berria eta autonomia-erkidegoen eskumenak kontuan izanda egin beharko da, eta azken arlo horretan otsailaren 21eko 1/2002 Legean xedatutakoa bete beharko da, lehia defendatzearen arloan Estatuak eta autonomia-erkidegoek dituzten eskumenak koordinatzekoa baita.

Horretarako, azken hamabost urteotan lortutako esperientzia du abiaburu legeak, estatuko eta Europako Batasuneko arauak aplikatu beharra egon baita lehiaren esparruan, eta bost printzipio argi jarraitzen ditu: operadore ekonomikoen segurtasun juridikoa bermatzea, erabakiak hartzeko independentzia izatea, legea betearazteko ardura duten administrazio-organismoek gizartearen aurrean gardentasunez eta erantzukizunez jardutea, lehia murrizten duten jardueren aurkako borrokan eraginkortasunez aritzea, eta sistema osoak koherentzia izaten saiatzea, bereziki, arlo honetan diharduten administrazio-maila guztiak elkarrekiko ondo lotuta egotea.

II.

Legea bost titulutan dago egituratuta, eta hurrenez hurren, ondorengoak arautzen dituzte: gai substantiboak, kontu instituzionalak, Lehiaren Batzorde Nazionala, prozedurazko gaiak eta zehatzeko araubidea.

Lehen tituluan politika honek dituen hiru tresna mota nagusien arlo garrantzitsuak jasotzen dira: lehia murrizten duten jardueri ezarriko zaien araubidea, kontzentrazioak kontrolatzeko printzipioak eta laguntza publikoen arloko jarraipen nahiz proposamenen sistema.

Lehen kapituluari dagokionez (lehia murrizten duten jokaerei buruzkoa da), legeak hiru ildotan sartu ditu aldaketak, batez ere. Hasteko, argitu eta sinpletu egin dira zehapen-motak. Bigarren lekuan, debekatutako akordioak egoera berezietan baimentzen dituen erregimen batetik lege-salbuespeneko sistema batera igaro da, Batasuneko ereduaz bat. Hirugarren lekuan, lege-salbuespenaren ondorioak eta "*de minimis*" jokaeren tratamendua argitu dira.

Arau-hauste motei dagokienez, debekatuta jarraituko du enpresen arteko akordioetara iristek edo nagusitasun posizioaz gehiegikeriak egiteak, eta baita egintza desleialen bidez lehia askea faltsutzeak ere; azken arau-hauste hori zertan den argiago azaldu da. Hala ere, menpekotasun ekonomikoaren gehiegikeriari ez zaio erreferentzia zehatzik egiten, kontu hori 3/1991 Legean, Lehia Desleialari buruzkoan, jasota baitago, eta ondorioz, egintza desleialen bidez lehia askea faltsutzearen baitan sar daitekeelako.

Lege-salbuespenaren sisteman sartzeari dagokionez, legeak ez ditu debekatu baldintza jakin batzuk betetzen dituzten akordioak, Batasuneko arauetan aurreikusitako neurrien bidetik jota. Labur esanda, debekua ez zaie betearaziko lehia murrizten duten egintza jakin

batzuei, baldin eta baliabideak banatzerakoan eraginkortasunez jardun eta lortzen diren onurak proportzionalak badira, eta ondorioz, gizarte osoaren ongizateari eragiten badiote.

Sistema aldatzerakoan beste pauso bat ere eman da, lehiaren arloko agintaritzak ez baitu aurrerantzean baimen berezirik emango, eta, beraz, enpresek berek ebaluatu beharko dute hartzen dituzten akordioak legeak dioenaren barruan sartzen diren edo ez.

Segurtasun juridikoa indartzeko asmoz, eta nahiz eta Espainian lehia defendatzeko orduan berezkoa den Batasuneko arauak bete beharra eskatzea ere, legeak berriaz aipatzen ditu Europar Batasuneko erregelamenduak, kategorien arabera salbuespenez ari dela, hain zuzen ere estatuan legezko salbuespen berria aplikatzerakoan. Era berean, gobernuak era horretako salbuespenak onartzeko aukera ere gorde da, estatu kideen arteko merkataritzari eragiten ez dioten akordioen kasuetarako. Bestetik, Batasuneko sistemaren ildo beretik doan sistema bat aurreikusi da, jokabide jakin bati debekuak ezin zaizkiola jarri adierazten den kasuetarako.

Bukatzeko, kapitulu honetan aurreikusitako arau-hauste mota guztietara hedatu da lege mailako arau baten aplikazioaren ondoriozkoak diren jokaeren salbuespena, eta baita “*de minimis*” deituriko jokaeren salbuespena ere; azken horiek ondorengoak izango dira: garrantzi gutxiago izateagatik, lehiari modu nabarmenean eragiteko indarrik ez duten jokabideak (zein ezaugarri dituzten, lege hau garatuko duten erregelamenduetan zehaztuko da).

Bigarren kapitulua kontzentrazio ekonomikoen kontrolaren inguruko gai garrantzitsuei dagokie, eta legeak hiru esparru nagusitan ditu berrikuntzak. Hasteko, argitu eta hedatu egin du kontzentrazioa kontzeptua, kontrolari begira, eta prozedura “sinplifikatua” zehaztu du lehiari eragiteko aukera gutxiago dituztela uste den operazioen kasuetarako. Bigarrenik, malgutu egin du etendura eragin dezakeen derrigorrezko jakinarazpenen erregimena, administrazioaren aldeko ebazpena ematen ez den artean. Bukatzeko, sendotu egin du Lehiaren Batzorde Nazionalak kontzentrazioak kontrolatzeko orduan duen eginkizuna, mugatu egin du gobernuak horretan duen egitekoa, eta zehaztu egin ditu bi organo horiek erabakiak hartzerakoan jarraitu beharko dituzten balorazio-irizpide garrantzizkoak.

Kontzentrazioa kontzeptuari dagokionez, legeak definizioa ematerakoan, enpresa baten kontrol-egiturari “*de iure*” edo “*de facto*” aldaketa egonkor bat egon izanari ematen dio lehentasuna, eta definizio horretan, “funtzio guztiekin” parte hartzen duten enpresa denak sartzen dira; eta, beraz, kontzentratiboak eta kooperatiboak diren enpresa guztien tratamendua bateratu egin da. Merkatu-kuotaren atalase-maila berrikusi eta gorago jartzeaz gainera, negozio-bolumena eguneratzeko mekanismo bat ere aurreikusi da, eta horrekin batera, jakinarazpenen sistema “sinplifikatu” bat ere zehaztu da, merkatuetan lehia bideragarria mantentzeko oztopoak jartzeko aukera gutxiago duten operazioen kasurako, tasa murriztagoa dutelako.

Prozedura malgutzeari dagokionez, legeak bere horretan utzi du derrigorrez jakinarazteko erregimena, bertan behera uzteko ondorioa duena, baina kontzentrazioa betearaztea bertan behera uzteko betebeharra indarrik gabe uzteko aukera aurreikusten du, eta hori prozeduraren edozein unetan gainera. Horrekin batera, akzioak erosteko eskaintza publikoen tratamendua Batasuneko tratamenduaren ildo berean jarri da, eta, beraz, etenduraren betebeharrak tituluei dagozkien boto-eskubideak gauzatzeari eragingo die, eta

ez eskaintza egiteko aukerari, baldin eta legean jakinarazpena egiteko jarritako epeak bete badira.

Balorzio substantiboa egiteko irizpideei dagokienez, legeak argi eta garbi bereizten ditu Lehiaren Batzorde Nazionalak erabakiak hartzeko jarraitu beharko dituen irizpideak (horiek merkatuetan lehia bideragarria mantentzearen alde egin beharko dute) eta Gobernuak jarraitzekoak izango direnak (kasu horretan gizartearen interes orokorra defendatzearekin izango dute zer ikusia).

Hori hala izanik, batetik, argitu egin dira Lehiaren Batzorde Nazionalak zein gai baloratuko dituen, eta sistematizatu egin dira, beste batzuen artean, gaur egunera arte Lehiaren Defentsarako Zerbitzuak eta Epaitegiak beren txostenetan kontuan hartu izan dituztenak; eta horrekin batera, zehaztu egin dira enpresen eraginkortasuna nola aztertuko den, eta mantendu egin da lankidetzaren eskaintzearen eta lehiari mugak jartzearen balorazioa (kontzentrazioen osagarri izango dena). Bestetik, Ministroen Kontseiluak Lehiaren Batzorde Nazionalarena ez bezalako erabaki bat hartu behar badu, hori zein irizpide garrantzitsuren arabera egingo den ere zehaztu da, eta zerrenda batean jaso dira irizpide zehatzok, nahiz eta zerrenda ez den oso-osoa.

Hirugarren kapitulua laguntza publikoei buruzkoa da. Arlo honetan, Lehiaren Batzorde Nazionalak dituen eskumenak osatu dira, eta, beraz, laguntzak emateko irizpideak lehiaren ikuspegitik aztertzeko aukera izango du, eta horren ondorioz, txostenak idatzi eta gomendioak eman ahal izango dizkie aginte publikoei. Horretarako, Lehiaren Batzorde Nazionalari zenbait informazio eman beharra egongo da, eta autonomia-erkidegoetako organo eskumendunek ere parte hartzeko aukera izango dute, berariaz jasotzen baita aukera hori, zenbait txosten igortzearen bidez, hau da, beren eskumeneko autonomia-erkidegoetako eta toki-erakundeetako administrazioek emandako laguntzei buruzko txostenen bidez. Hori guztia hala izanik ere, jakina, Europar Batzordeak ere bere kontrol-sistema izango du, Batasuneko araubidean aurreikusita dagoenez.

Bigarren titulua eskema instituzionalari buruzkoa da. Lehenengo kapituluan, lege hau ezartzeko eskumena izango duten administrazio-organok zein diren zehazten da, eta hor berrikuntza nagusi bat dago, estaturako erakunde bakar bat sortu baita, Gobernuarengandik independentea izango dena, hau da, Lehiaren Batzorde Nazionala, eta bere baitan hartuko ditu gaur egun dauden bi erakundeak, Lehiaren Defentsarako Zerbitzua eta Epaitegia, desagertu egingo baitira. Lehiaren Batzorde Nazionalak piramide itxurako egitura du, eta bere baitan bi organo bereizi izango ditu, hau da, Ikerketa Zuzendaritza eta Kontseilua, eta bakoitzak bestearekiko independentziaz eramango ditu aurrera eginkizunak, lehenak instrukzioaren arloan eta bigarrenak ebazpenenean, lehendakariak gainbegiratu eta koordinaturik, eta zerbitzu komun batzuen lankidetzaren izango du. Bigarren kapituluan, legea betearazteko orduan parte hartzen duten administrazio-organok guztiak koordinatzeko bideak aurreikusten dira, eta baita arautzaile sektorialekin koordinatzeko bideak ere, hain zuzen ere lehiaren arloko politikak koherentziadunak izatea lortzeko, baliabide publikoak eraginkortasunez banatzeko, eta operadore ekonomikoek segurtasun juridikoarekin jarduteko modua izateko.

Bukaeran, jarraibide batzuk zehaztu dira organo guztien arteko harremanak nola bideratu jakiteko, baina, jakina, beste bide informal osagarri batzuk ere adosteko modua egongo da, bakoitzak bere esparruaren baitan dituen eskumenak era egokian koordinatzea lortzeko.

Esandakoaren osagarri, jurisdikzio-organoekin elkarlanean aritzeko bideak zehaztu dira, lehia-arauak betearazteko prozesuei begira.

Hirugarren titulua Lehiaren Batzorde Nazionalari buruzkoa da; organo horren eginkizuna lege hau betearaztea eta estatu osoan produkzio-sektore guztietako lehia bideragarria sustatu eta babestea izango da. Gai honi dagokionez, legeak bi kapitulu ditu: lehenengoak Lehiaren Batzorde Nazionalaren inguruko kontu orokorrak arautzen ditu, eta bigarrenak batzordearen zuzendaritza-organoak.

Kontu orokorreari dagokionez, lehenengo kapituluan aipatzen baitira, legeak Lehiaren Batzorde Nazionalaren izaera juridikoa eta jarduteko erregimena zehazten ditu lehenik, eta nola osatzen den eta zein baliabide ekonomiko dituen azaltzen du. Bigarren lekuan, Lehiaren Batzorde Nazionalaren eginkizunak jasotzen dira, bai instrukzioa egin, ebazpena eman edo arbitrajearen arloan dituenak, bai merkatuetako lehia defendatzearen inguruan aholkua eman, sustatu eta armonizatzearen inguruan dituenak ere. Bukatzeko, sekzio batean, Lehiaren batzorde Nazionalak gardentasunarekin eta gizarte-erantzukizunarekin duen lotura aipatzen da, eta batzorde horren jarduera guztiak publikoak izatea eta bere jardunak gizartearekiko duen erantzukizun berezia azpimarratzen dira.

Bigarren kapituluari dagokionez, hau da, Lehiaren Batzorde Nazionalaren zuzendaritza-organoei dagokionez, diseinua bi printzipio nagusiren arabera da: erakunde honek Gobernuarekiko izango duen irizpide-independentsia, eta instrukzio-aldia eta ebazpena bereiztea. Printzipio horiek kontuan izan behar dute instrukzioa egin eta ebazpena emateko ardura duten organoen jarduerak behar bezala koordinatu beharra dagoela, eta lehiaren arloko politika eraginkorra izan dadila bermatu beharra dagoela, politika ekonomikoaren tresnetako bat den neurrian.

Hori dela eta, Lehiaren Batzorde Nazionalaren zuzendaritza-organoak izendatu eta kargutik kentzeko erregimena zehazten du legeak, eta horren helburua erabakiak hartzerakoan independentea izatea eta, aldi berean, erabakiongatik gizartearekiko dagoen erantzukizuna bermatzea dira.

Bestetik, legeak ezartzen du independenteak izango direla Lehiaren Batzorde Nazionalaren baitako Ikerketa Zuzendaritza eta Kontseilua, instrukzioa egin, proposamenak egin eta ebazpenak emateko orduan. Dena den, zerbitzu eta organo guztien jarduerak bateratuak eta koordinatuak izango direla bermatzen du, Lehiaren Batzorde Nazionalaren lehendakariaren zuzendaritzapean jardungo baitute; lehendakariak hainbat eginkizun izango ditu, langile guztien burua izango baita, ikuskaritzako urte anitzeko planen ardura izango baitu eta Lehiaren Defentsarako Kontseiluaren lehendakaria ere izango delako.

Kontseiluak ebazpenak emateko duen eginkizunak Ikerketa Zuzendaritzak egindako proposamenak izango ditu oinarrian, hain zuzen ere zehapen-espeditanteetan edo kontzentrazioak kontrolatzeko espeditanteetan esaten dena oinarri harturik. Lehia murrizten duten jokaeren kasuan, Kontseiluak eskumen hauek izango ditu: jarduerak artxibatzea edo largestea erabakitzea, eta, beraz, amaiera konbentzionala izatea erabakitzea, edo debekatzea erabakitzea, kasuan kasuko zehapena jarrita, eta zuhertasunezko neurriak har daitezela agintzea.

Bestalde, Ikerketa Zuzendaritzak aurrera eraman beharreko instrukzio-lanaren baitan, ondorengoak sartzen dira: espeditanteekin hasi eta izapidetzea, Lehiaren Batzorde

Nazionalaren baitako Kontseiluan proposamenak aurkeztea, txostenak idaztea eta beste organo batzuekin espedienteak esleitzea.

Laugarren tituluak dauden prozedurak arautzen ditu, dela debekatutako jokaerengatik, dela kontzentrazioak kontrolatzeagatik. Esparru honetan, erreformak oreka aurkitu nahi du segurtasun juridikoaren printzipioaren eta administrazioaren eraginkortasunaren printzipioaren artean. Hori horrela izanik, prozedurak nabarmen sinpletu dira, eta garbi bereiztu dira instrukzioa eta ebazpena, eta horri esker jarduerak bikoizteko arriskua saihestu da, eta baita prozedura amaitzen duten egintzen kontrako administrazio-errekurtsoak jartzeko arriskua ere.

Lehen kapituluan, jokabide murriztaileekin, zuhurtasunezko neurriekin eta kontzentrazioen kontrolarekin erabiliko diren prozeduretan komunak diren xedapenak jasotzen dira. Zehazki esanda, zenbait arau xeheki agertzen dira, hala nola lege honetan aurreikusitako prozedura bereziei dagozkien ebazpenak emateko gehienezko epeak zeintzuk diren, edo Lehiaren Batzorde Nazionalak zer nolako eskumenak dituen informazioa eskuratzeko, ikuskapenak egiteko nahiz legearen ondoriozko betebeharrak betetzen diren edo ez zaintzeko; kasuan-kasuan jar daitezkeen errekurtsoak ere zehazten dira.

Bigarren kapituluan, jokabide murriztaileengatik egongo den zehatzeko prozedura arautzen da; instrukzio-aldi bat egongo da, lkerketa Zuzendaritzak aurrera eramango duena, eta instrukzio horren bidez, gertatutakoa argitzeko eman beharreko pauso guztiak emango dira, eta salatutakoek kontra egiteko aukera izatea eta beren buruak defendatzeko duten eskubidea bermatuko dira. Kasuan kasuko txosten edo proposamena aurkeztutakoan, Kontseiluak ebatzi egingo du, instrukzioa osatzeko egoki iritzitako jarduera osagarriak egin ostean, indarrean dagoen araudiak zehazten dituen kontsultak egin ondoren eta, beharrezkoa irudituz gero, bista izan eta gero. Europar Batasuneko araudiarekin bat, legeak aukera eskaintzen du ebazpen horretan egiturazko baldintzak jartzeko.

Arlo horretan, aipatu beharrekoa da itundutako amaieraren erregimena malgutu egin dela, eta ondorengoetan zentratzen dela: ustezko arau-hausleak proposatu beharreko konpromisoetan, lkerketa Zuzendaritzarekiko negoziazioan, eta Kontseiluari aurkeztu beharreko ebazpen-proposamenean; ebazpen-proposamena beti proposamen-txostena baino lehen aurkeztu beharko da, eta espedientean interesdunak diren gainontzekoen adostasunik gabe ere onartzeko aukera egongo da.

Zuhurtasunezko neurriei dagokienez, legeak malgutu eta azkartu egin du horiei buruzko akordioa hartzeko sistema, eta prozeduraren edozein unetan hartzeko modua egongo da, eta ez dute gehienezko iraupen-eperik izango.

Hirugarren kapitulua kontzentrazioak kontrolatzeko prozedurari buruzkoa da. Arlo honetan, legeak prozeduraren bialdiak mantentzen jarraitzen du, eta baita sistemak Espainian duen ezaugarrietako bat, alegia, epeak laburrak izatea, baina prozeduraren instrukzioa egin eta ebazpena emateko eskumena Lehiaren Batzorde Nazionalaren eskuetan utzi du. Lehen faseak gehienez ere hilabete iraungo du, eta lehiaren inguruko arazorik sortzen ez duten operazioak aztertu eta onartuko dira. Bigarren fasean, operazioa zehatzago aztertuko da, hirugarren interesdunek ere parte hartzen dutela, Lehiaren Batzorde Nazionaleko Kontseiluak azken ebazpena har dezan.

Lehiaren Batzorde Nazionalaren aurreko prozeduran, baldintzak jartzeaz gainera, beste neurri batzuk hartzea ere aurreikusten da, hala nola jakinarazleek konpromisoak aurkeztu beharra izatea kontzentrazioaren ondorioz lehiari sor litezkeen arazoak konpontzeko, edo gaiaren inguruan hirugarrenei kontsultak egiteko aukera izatea.

Kontseiluak hartutako ebazpenak debekatu egiten badu edo konpromiso nahiz baldintza batzuk bete beharra eskatzen badu, Ekonomia eta Ogasun ministroak hamabost eguneko epea izango du kontzentrazioa Ministroen Kontseiluan aurkeztu eta kontseilu horrek esku hartzeko. Ministroen Kontseiluaren azken erabakia behar bezala arrazoitutakoa izango da, eta kontzentrazioa baimentzeko aukera izango du, baldintzak jarrita edo jarri gabe. Erabaki hori hartzeko gehienez ere hilabeteko epea egongo da espedientea jaso zutenetik, eta Lehiaren Batzorde Nazionalari txostena eskatzeko aukera izango dute.

Azkenik, bosgarren tituluan, zehapen-erregimena jasotzen da. Esparru honetan legeak aurrerapauso handia eman du segurtasun juridikoari dagokionez, legean bertan aurreikusten diren arau-hausteak mailakatu egin dituelako, eta bakoitzari dagokion gehienezko zehapena ere zehaztu duelako. Zehapen horiek arau-hausleek guztira duten salmenta-bolumenaren ehuneko jakin baten arabera izango dira. Horrekin batera, kasu bakoitzean isuna jartzeko irizpideak zeintzuk izango diren ere zehaztu da, gaur egun Europar Batasunean diren joeren ildo beretik. Gainera, legea betearaztearen ondorioz jarriko diren zehapen guztien berri emango zaio gizarteari, eta horrek hartuko diren ebazpenek arau-hausleei atzera eragiteko duten indarra areagotuko du.

Errukitasun-prozedura bat ere gehitu da, Europar Batasunean indarrean dagoenaren antzekoa, eta horren arabera, enpresa batzuek ez dute isuna ordaindu beharrik izango, baldin eta kartel bateko kide izanik ere, kartel hori badela salatzen badute eta ikertzeko frogaren garrantzitsuak eskaintzen baldin badituzte, beti ere araua hausten duen jardueraren behara utziz gero eta berak izan ez badira debekatutako akordioan gainerako kideei sartzeko proposamena egin dietenak. Era berean, isunaren zenbatekoa murriztu egingo zaio zenbait enpresari, lankidetzaren eskaintza baina isun osotik salbuesteko aukera ez baldin badago.

Legeak, bukatzeko, hamaika xedapen gehigarri, bi xedapen iragankor, indargabetzeko xedapen bat eta hiru azken xedapen ditu. Zehazki esanda, xedapen gehigarrien bidez aldaketak sartu dira arau juridikozko eta prozesal batzuetan, hain zuzen ere merkataritzaren arloko organoek lehiari buruzko arauen aplikazio pribatua behar bezala bideratzeko, hori baita lege honen ekarpen garrantzitsuenetako bat.

Hori horrela izanik, lehen xedapen gehigarrian, Aginte Judizialaren Lege Organikoa betez, ezartzen da merkataritza arloko epaileek izango dutela eskumena lehiaren arloan, hain zuzen ere Lehiaren Defentsarako Legearen 1. eta 2. artikuluetan esaten dena betez, eta hori guztia Europar Batasuneko araudian Europar Batasunaren Hitzarmenaren 81. eta 82. artikuluez aurreikusten denaz bat. Bestalde, bigarren xedapen gehigarriak Prozedura Zibilarren Legea aldatu du, berariaz aurreikusita egon dadin lehiaren arloko estatuko eta Europar Batasuneko organoek "*amicus curiae*" gisa parte hartu ahal izatea, lehiaren arloko araudia ezartzeko prozeduretan. Horrekin batera, informazioa helarazteko hainbat bide zehaztu dira, administrazio-organoei organo judizialekin lankidetzaren egokian aritzeko bidea izan dezaten. Bukatzeko, zenbait egoeratan prozedura judizialak eteteko aukera aurreikusi da, hain justu ere eskumena duen epaileek ikusten baldin badu beharrezkoa dela

administrazioaren iritziaren berri izatea behin betiko epaia emateko, estatuko eta Europar Batasuneko lehiaren arloko arauak kontuan izanda.

Azkenik, zazpigarren xedapen gehigarriak uztailaren 13ko 29/1998 Legea, Administrazioarekiko Auzien Jurisdikzioa arautzen duena, aldatu du, estatuko eta autonomia-erkidegoetako organoek hartutako erabakien kontrako errekurtsoen erregimena zein den argitzeko, eta lege hau betez ikuskapen bat egin nahi eta horren aurkako jarrera badago, baimen judiziala lortzeko prozedura zein den argitzeko.

I. TITULUA Lehia defendatzea

1. KAPITULUA Debekatutako jokabideak

1. artikulua. Kolusiozko jokabideak.

1. Debekatuta dago akordio oro, erabaki edo gomendio kolektibo oro, hitzartutako jardunbide oro edo jakinaren gaineko jardunbide paralelo oro, horien helburua ondorengo bada edo izan badaiteke: merkatu nazional osoan edo zati batean lehia eragotzi, murriztu edo faltsutzea; bereziki ondorengoak egongo dira debekatuta:

a) Salneurriak edo beste merkataritza- edo zerbitzu-baldintza batzuk zuzenean edo zeharka finkatzea.

b) Produkzioa, banaketa, garapen teknikoa edo inbertsioak mugatu edo kontrolatzea.

c) Merkatua edo hornigaien iturriak banatzea.

d) Merkataritza- edo zerbitzu-harremanetan, baldintza ezberdinak ezartzea baliokideak diren prestazioentzat, eta horrek lehiatzaile batzuei desabantailak eragitea beste batzuen aurrean.

e) Kontratuak hitzartu ahal izateko beste prestazio osagarri batzuk eskaintzeko baldintza jartzea, baldin eta prestazio horien ezaugarriengatik edo merkataritzako ohiturengatik hori eskatzeak ez badu zer ikusirik kontratuen helburuarekin.

2. Erabat deusezak izango dira 1. paragrafoan xedatutakoaren arabera debekatuta dauden akordio, erabaki eta gomendioak izanik, lege honetako salbuespenen artean ageri ez direnak.

3. 1. paragrafoko debekua ez dute bete beharko akordio, erabaki, gomendio eta jardunbide batzuek, baldin eta horien bidez ondasun eta zerbitzuen produkzio, merkaturatzea eta banaketa hobetzen laguntzen bada, edo aurrerabide tekniko edo ekonomikoari laguntzen badiote; horretarako ez da aldez aurretiko erabakirik behar izango, ondorengo kasuetan:

a) Kontsumitzaile edo erabiltzaileei lortzen diren onuretan bidezko modu batean parte hartzen uztea.

b) Interesa duten enpresei helburuak lortzeko ezinbestekoak ez diren mugak ez jartzea, eta

c) Aurreikusten diren produktu edo zerbitzuen zati handi baten inguruan lehia desagerrarazten ez uztea, parte hartzen duten enpresei.

4. 1. paragrafoko debekua ez dute bete beharko akordio, erabaki edo gomendio orokor jakin batzuek, edo hitzartutako jardunbide nahiz nahita paraleloak diren jardunbide batzuek, baldin eta Europar Batasuneko erregelamenduetan zehaztutako xedapen jakin batzuk betetzen badituzte, hain zuzen ere Europako Erkidegoaren Tratatuaren 81. artikuluko 3. paragrafoa akordio, enpresa-elkarteen inguruko erabaki edo hitzartutako jardunbide jakin batzuei ezartzeari buruzkoak. Eta hori guztia baita jokabide horiek Europar Batasuneko estatu kideen arteko merkataritzari eragiten ez diotenean ere.

5. Era berean, Gobernuak, errege-dekretu bidez, artikuluko 3. paragrafoa jokabide jakin batzuei ezartzea erabakitzeko aukera izango du, aldez aurretik Lehia Defendatzeko Kontseiluaren eta Lehiaren Batzorde Nazionalaren txostena jaso ostean.

2. artikulua. Nagusitasunezko egoeraren abusua.

1. Debekaturik geratu da enpresa batek edo batzuek duten nagusitasunezko egoeraz abusatzea merkatu nazional osoan edo horren zati batean.

2. Abusua, zehazki, ondorengoak izango dira:

a) Zuzenean edo zeharka, bidezkoak ez diren salneurriak edo beste merkataritza- edo zerbitzu-baldintza batzuk inposatzea.

b) Produkzioa, banaketa edo garapen teknikoa mugatzea, enpresei edo kontsumitzaileei zurrizkerik ez dagoen kaltea eraginda.

c) Produktuak erosteko edo zerbitzuak eskaintzeko eskariari ezetz esatea, horretarako arrazoirik eman gabe.

d) Merkataritza- edo zerbitzu-harremanetan, baldintza ezberdinak ezartzea baliokideak diren prestazioentzat, eta horrek lehiatzaile batzuei desabantailak eragitea beste batzuen aurrean.

e) Kontratuak hitzartu ahal izateko beste prestazio osagarri batzuk eskaintzeko baldintza jartzea, baldin eta prestazio horien ezaugarriengatik edo merkataritzako ohiturengatik hori eskatzeak ez badu zer ikusirik kontratuen helburuarekin.

3. Enpresa batek edo batzuek merkatuan duten nagusitasunezko egoera legezko xedapen baten bidez ezarri den kasuetan ere aplikatuko da artikuluko honetan aurreikusten den debekua.

3. artikulua. Lehia askea egintza desleialen bidez faltsutzea.

Lehiaren Batzorde Nazionala edo autonomia-erkidegoetan eskumena duten organoak izango dira, debekatutako jokabidetzat lege honetan ezarritako mugen barruan, lehia desleialeko egintzak aztertuko dituztenak, hain zuzen ere lehia askea faltsutzeagatik interes publikoari kalte egiten diotenak.

4. artikulua. Legeak salbuetsitako jokabideak.

1. Lehiaren defentsaren arloko xedapen komunitarioen behin-behineko aplikazioaren kalterik gabe, kapitulu honetako debekuak ez zaizkio aplikatuko lege baten aplikazioaren ondorio diren jokabideei.

2. Kapitulu honetan aipatzen diren debekuak lehia murrizten duten egoera jakin batzuei ezarriko zaizkie, hau da, administrazioaren beste ahalmen batzuk gauzatzearen ondoriozkoak direnei, edo aginte publikoen edo enpresa publikoen jardueraren ondoriozkoak direnei, eta lege-babesik gabe burutzen badira.

5. artikulua. Garrantzi txikiko jokabideak.

Lege honetako 1. artikulutik 3.era artekoan aipatzen diren debekuak ez zaizkie ezarriko garrantzi txikia izateagatik lehiari modu nabarmenean eragiteko gauza ez diren jokabideei. Erregelamendu bidez zehaztuko da zein diren garrantzi txikiko jokabideak zehazteko irizpideak, eta beste batzuen artean, merkatu-kuota zein den hartuko da kontuan.

6. artikulua. Aplikaezintasunaren adierazpenak.

Interes publikoak hala eskatzen duenean, Lehiaren Batzorde Nazionalak, ofizioz hartutako erabakiaren bidez, eta alde zuzenetik Lehia Defendatzeko Kontseiluaren txostena izanda, 1. artikulua akordio, erabaki edo jardunbide jakin bati ez zaiola aplikatuko adierazteko aukera izango du, bai 1. paragrafoan eskatzen diren baldintzak betetzen ez direlako, bai artikuluko bereko 3. paragrafoan aipatzen diren baldintzak betetzen direlako. Aplikaezintasunaren adierazpena lege honen 2. artikuluan esaten direnekiko ere egin ahal izango da.

II. KAPITULUA

Kontzentrazio ekonomikoak

7. artikulua. Kontzentrazio ekonomikoaren definizioa.

1. Lege honetan aipatzen direnei dagokienez, kontzentrazio ekonomiko bat izan dela ulertuko da enpresa baten edo hainbat enpresaren kontrol osoa edo kontrolaren zati bat aldatu egiten denean modu egonkorrean, ondoren zehazten den arrazoiren batengatik:

a) Lehen independenteak ziren bi enpresa edo gehiagok bat egin dutelako, edo

b) Enpresa batek beste enpresa baten edo batzuen osotasunaren edo zati baten kontrola eskuratu duelako.

c) Partaidetza bidezko enpresa bat sortzen denean, eta orokorrean hitz eginda, enpresa batekiko edo batzuekiko kontrola eskuratzen denean, baldin eta horiek etengabe erakunde ekonomiko autonomo baten eginkizunak betetzen badituzte.

2. Aurreko puntuari dagokionez, kontrola eskuratu dela ulertuko da, kontratu, eskubide edo beste edozein bide erabilia, izatezko eta eskubidezko egoera kontuan izanda, enpresa batean eragin erabakigarria izateko aukera lortu bada, bereziki ondorengo bidez:

a) Enpresa baten aktibo guztien edo aktiboen zati baten jabetza-eskubidea edo erabiltzeko eskubidea lortzea.

b) Enpresako organoen eraketa, eztabaida edo erabakietan modu erabakigarrian eragiteko aukera eskaintzen duten kontratu, eskubide edo beste edozein bide lortzea.

Kasu guztietan, kontrola eskuratu dela ulertuko da Balore-Merkatuei buruzkoa den uztailaren 28ko 24/1988 Legearen 4. artikuluan aurreikusitako egoeretakoren bat gertatzen denean.

3. Ez dira kontzentraziozat joko:

a) Talde baten baitakoak diren enpresen artean balore edo aktiboak birbanatzea.

b) Enpresa batean erositako partizipazioak aldi baterako edukitzea, baina kreditu-erakunde baten bidez edo beste finantza-erakunde baten bidez nahiz aseguru-etxe baten bidez berriro saltzeko (aseguru- etxe horren jarduera arrunten artean norbere kontura edo hirugarrenen kontura tituluen transakzioa egitea eta negoziatzea sartzan denean), baina baldintza hauetan: partizipazio horiei dagokien boto-eskubidea dena delako enpresaren lehia-arloko jokaera zehazteko asmoarekin erabiltzen ez bada, edo enpresa osoa edo enpresaren zati bat edo aktibo guztiak edo zati bat saldu ahal izatea prestatzeko baino ez badira erabiltzen partizipazio horiek, eta salmenta hori partizipazioak erosi zirenetik urtebeteko epean gertatzen bada. Salbuespenetan, Lehiaren Batzorde Nazionalak epe hori luzatzeko aukera izango du, aldez aurretik hala egiteko eskatzen baldin bazaio, baldin eta erakunde edo sozietate horiek zuritzen baldin badute arrazoizko modu batean ezin izan dutela zehaztutako epearen barruan egin diru-bihurtzea.

c) Parte hartze finantzarioko sozietateek 1978ko uztailaren 25eko 78/660/CEE laugarren zuzentarauaren 5. artikuluko 3. paragrafoan zehaztutako bidetik egindako eragiketak, hau da, aldi batez beste enpresa batzuen partizipazioak erosten badituzte, baina partizipazioei dagokien boto-eskubidea inbertsio horien balio osoa mantentzeko erabiltzen bada, eta ez enpresa horien lehia-jokaera baldintzatzeko.

d) Pertsona batek kontrola eskuratzea, baina aginte publiko batek emandako agintearen bidez, lehiaren arloko araudiaz bat.

8. artikulua. Aplikazio-eremua.

¹. Lege honetan aipatzen den kontrol-prozedura ondoren zehazten diren bi egoeretakoren bat gertatzen denean aplikatuko zaie kontzentrazioei:

a) Kontzentrazioaren ondorioz dena delako produktu edo zerbitzuak estatuan edo estatuaren barruko merkatu geografiko zehatz baten barruan duen merkatu adierazkorraren % 30eko edo goragoko kuota eskuratzea.

---

¹ Ekonomia Iraunkorrari buruzko martxoaren 4ko 2/2011 Legearen azken xedapenetako hirugarrenak aldatutako idatz-zatia.

Kontrol-prozeduratik kanpo geratuko dira ondorengo ezaugarriak dituzten kontzentrazio ekonomikoak: a) idatz-zati honetan ezartzen dena beteta ere, erositako sozietatearen edo aktiboen negozio-bolumen orokorra azken ekitaldi kontablean 10 milioi eurotik gorakoa ez izatea Espainian, baina baldin eta taldean parte hartzen dutenek bakoitzak bere aldetik edo elkarrekin % 50eko kuota edo handiagoa ez badute kasuan kasuko merkatuetan, dela estatuan edo estatuaren barruan zehazturiko merkatu geografiko jakin baten barruan.

b) Parte hartzen dutenen negozio-bolumen orokorra azken ekitaldi kontablean 240 milioi eurotik gorakoa izatea Espainian, baina baldin eta taldean parte hartzen dutenetako bik behintzat bakoitzak bere aldetik 60 milioi euro baino gehiagoko negozio-bolumena baldin badute Espainian.

2. Lege honetan aurreikusten diren obligazioek ez diete eragingo dimentsio komunitarioa duten kontzentrazioei, kontzentrazio horiek Kontseiluaren urtarrilaren 20ko 139/2004 Erregelamenduan (CE) jasotako definizioaren arabera kontuan izanda (enpresen arteko kontzentrazioak kontrolatzeari buruzko erregelamendua da), non eta Europar Batzordeak dena delako kontzentrazioari buruzko erabakia Espainiara igortzea erabaki ez duen, gorago aipatutako erregelamendu horretan esaten denaz bat.

9. artikulua. Jakinarazteko betebeharra eta gauzatzea bertan behera uztea.

1. Aurreko artikulua ezarpen-eremuaren barruan sartzen diren kontzentrazio ekonomikoak Lehiaren Batzorde Nazionalari jakinarazi beharko zaizkio, gauzatu baino lehen.

2. Kontzentrazio ekonomikoa ezin izango da gauzatu administrazioak berariaz edo isilbidez horretarako baimena eman eta baimen hori betearaztekoa ez den artean, hain zuzen ere 38. artikuluan zehazten den moduan, salbu eta suspentsioa bertan behera uzten den kasuetan.

3. Aurreko paragrafoetan esandakoak ez du galaraziko akzioak erosteko eskaintza publikoa egiteko modua izatea, akzio horiek Baloreen Merkatuko Batzorde Nazionalak baimendutako balore-burtsa batean onartu badituzte negoziatzeko, eroste hori kontrolpean dagoen kontzentrazio ekonomikoa baldin bada, lege honetan aurreikusitakoaren bat; baina baldintza hauek bete beharko ditu:

a) Kontzentrazioaren berri Lehiaren Batzorde Nazionalari eman beharko zaio, Merkatuko Baloreen Batzorde Nazionalari eskaintzarentzako baimena eskatzen zaionetik bost egun igaro baino lehen, lehenago jakinarazi ez bada; eta

b) Erosleak ez du aipagai diren balore horien ondoriozko boto-eskubidea gauzatuko, eta eskubide hori erabiltzekotan, egin duen inbertsioaren balore osoa babesteko baino ez du erabiliko, Lehiaren Batzorde Nazionalak emandako dispentsa bati esker.

4. Jakinarazteko betebeharra izango dute:

a) Bat egite batean, partizipazio bidezko enpresa baten sorreran edo enpresa baten nahiz batzuen osotasunaren edo zati baten kontrola erosten parte hartzen duten aldeek, denek.

b) Banan-banan, enpresa baten edo batzuen osotasuna edo zati bat bere kabuz kontrolatzeko eskubidea erosten duen aldeak.

5. Lege honetan aurreikusitakoaren arabera kontrolatu beharrekoa den kontzentrazio baten berri ez baldin bazaio Lehiaren Batzorde Nazionalari jakinarazten, Batzordeak, bere kabuz, jakinarazi beharra duten aldeei hala egiteko eskatuko die, eta horretarako gehienez ere hogeitau eguneko epea emango die, hori egiteko errekerimendua jasotzen dutenetik zenbatzen hasita.

Ez dute 38. artikuluan aipatzen den isiltasun positiboaren onuraz baliatzeko aukerarik izango, kontzentrazioaren berri Lehiaren Batzorde Nazionalak horretarako errekerimendua egin eta gero jakinarazi duten kontzentrazioek.

Jakinarazteko epea igaro eta jakinarazpenik egin ez bada, Ikerketa Zuzendaritzak, bere kabuz, kontzentrazioak kontrolatzeko espedientea abiarazteko aukera izango du, eta 61. artikulutik 70.era artekoetan aurreikusten diren zehapen eta hertsatzeko isunak jartzeko modua egongo da.

6. Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak artikuluko honen 2. paragrafoan aipatzen den suspentsioa, kontzentrazioa gauzatzeko suspentsioa, indarririk gabe uzteko aukera izango du, Ikerketa Zuzendaritzak hala proposatzen badu, arrazoituriko eskaria egin ostean.

Ebazpena erabakitzeke, beste batzuen artean, neurtu egin beharko da kontzentrazioan parte hartzen duten enpresei zer nolako kaltea eragingo dien kontzentrazioa gauzatzea bertan behera uzteak, eta zer nolako kaltea eragingo liokeen kontzentrazioa gauzatzeak lehia askeari.

Kontzentrazioa gauzatzea bertan behera utzi duen erabakia indarririk gabe uzteko, baldintza eta betebeharrak batzuk eskatzea egongo da, azkenean hartuko den erabakia eraginkorra izango dela bermatzeko.

10. artikulua. Baloratzeko irizpide garrantzitsuak.

1. Lehiaren Batzorde Nazionalak kontzentrazio ekonomikoak baloratzeko orduan, kontuan izango du merkatu nazional osoan edo merkatuaren zati batean lehia bideragarria egoteari zer nolako oztipoak jartzen zaizkion.

Zehazki esanda, Lehiaren Batzorde Nazionalak erabakia hartzerakoan, beste batzuen artean ondorengoak izango ditu kontuan:

a) merkatu adierazgarri guztiek zer nolako egitura duten,

b) egoerak eragiten dien enpresek zein leku duten merkatuetan, zer nolako indar ekonomiko eta finantzieroa duten,

c) Estatuaren barruan edo kanpoan dauden beste enpresa batzuek benetan nolako lehia egiten dieten edo egin diezaieketen,

d) hornitzaileek eta bezeroek hautatzeko zer nolako aukerak dituzten, eta hornigaietara edo merkatuetara iristeko duten modua,

e) merkatu horietara iristeko oztoporik dagoen edo ez,

f) dena delako produktu edo zerbitzuen eskaintza eta eskariak zer nolako bilakaera izan duen,

g) eskaintzak edo eskaerak negoziatzeko zenbaterainoko aukerak dituzten, eta gaiak eragiten dien enpresek merkatuan duten posizioa konpentsatzeko zer nolako modua duten,

h) kontzentratzeko eragiketarik zer nolako eraginkortasun ekonomikoak lortu diren, eta bereziki, kontzentrazioa dela eta zer nolako ekarpenak egin dakizkiekeen produkzio- eta merkaturatze-sistemei eta enpresen arteko lehiari, eta eraginkortasun horiek zein neurritan iristen diren tarteko eta amaierako kontsumitzaileengana; azken hori, zehazki, eskaintza zabalago edo hobearen bidez, prezio merkeagoekin.

2. Kontzentrazioen kontrolpean dagoen partizipazioaren bidezko enpresa bat sortu eta horren helburua independente izaten jarraituko duten enpresen lehiatzeko jarrera kontrolatzea baldin bada, koordinazio hori baloratzeko orduan, lege honetako 1. eta 2. artikuluetan ezarritakoa hartu beharko da kontuan.

3. Hala behar duten kasuetan, kontzentrazio ekonomiko baten balorazioa egiteko orduan, lehiarekiko muga osagarri batzuk egongo direla ulertu beharko da, operazioarekin zuzenez loturik dauden mugak eta eragiketa aurrera eramateko beharrezkoak direnak.

4. Ministroen Kontseiluak, lege honen 60. artikuluan aurreikusitakoei dagokienez, kontzentrazio ekonomikoen balorazioa egiteko orduan, interes orokorreko beste interes batzuk ere izan ahal izango ditu kontuan, hau da, lehia defendatzearekin zerikusirik ez duten beste interes batzuk.

Zehazki esanda, ondorengoak sartuko dira interes horien barruan:

a) estatuaren defentsa eta segurtasuna,

b) herritarren segurtasuna edo osasuna babestea,

c) estatuaren lurraldearen barruan ondasunek eta zerbitzuek libreki zirkulatzeko aukera izatea,

d) ingurumena babestea,

e) ikerketa eta garapen teknologikoa sustatzea,

f) erregulazio sektorialaren helburuak behar bezala mantenduko direla bermatzea.

III. KAPITULUA **Laguntza publikoak**

11. artikulua. Laguntza publikoak.

1. Lehiaren Batzorde Nazionalak, bere kabuz edo administrazio publikoek eskatuta, laguntza publikoak emateko erabiltzen diren irizpideak aztertzeo aukera izango du, merkatuan lehia bideragarria mantentzeko begira zer nolako ondorioak dituzten jakiteko, eta helburu hau izango du kontu horiek aztertzean:

a) Txostenak idaztea laguntzen erregimenen inguruan eta banan-banako laguntzen inguruan.

b) Administrazio publikoei proposamenak bidaltzea, lehia mantentzeko begira.

2. Horiek hala izanik ere, Lehiaren Batzorde Nazionalak urtero txostena egin beharko du Espainian emandako laguntza publikoei buruz, publikoa izango da, eta lege honen 27.3.b) artikuluan aurreikusitako ezaugarriak eduki beharko ditu.

Merkatuen eta Lehiaren Batzorde Nazionalak urtero txostena igorriko du Gorte Nagusietara, horien Aurrekontu Bulegoaren bidez, Espainian emandako laguntza publikoei buruz. Bulegoak diputatuen, senatarien eta parlamentuko batzordeen esku jarriko du informazio hori.²

3. Artikulu honen 1. eta 2. paragrafoan aurreikusten diren txostenak eta proposamenak egiteko, Europar Batzordeari jakinarazteko erantzukizuna duen organoak ondorengoak jakinarazi beharko dizkio Lehiaren Batzorde Nazionalari:

a) Europako Erkidegoaren Tratatuaren 87 eta 88. artikuluen ezarpen-eremuaren baitan sartzen diren laguntza publikoen proiektuen berri, Europar Batzordeari jakinarazi behar zaion uean.

b) Salbuespenei buruzko Batasuneko erregelamenduen babespean emandako laguntza publikoen berri, eta baita 1999ko martxoaren 22ko 659/1999 CE Kontseiluaren erregelamenduaren 21. artikuluan aipatzen diren urteroko txostenen berri, Europar Batzordeari jakinarazi behar zaion uean.

Lehiaren Batzorde Nazionalak informazio eta komunikaziorako beharrezkoak diren bideak jarriko ditu, eskuratzen den informazioa autonomia-erkidegoetan lehia defendatu behar duten organoen eskuetara ere irits dadin.

4. Aurrekoa hala izanik ere, Lehiaren Batzorde Nazionalak administrazio publikoen proiektuei eta emandako dirulaguntzei buruzko edozein informazio eskatzeko aukera izango du, eta zehazki, aurreko puntuko a) eta b) paragrafoetan aurreikusitakoak ez bezalako edonolako dirulaguntzak ematea aurreikusten duten xedapenei buruzko informazioa.

5. Autonomia-erkidegoetan lehia defendatzeaz arduratzen diren organoek ere autonomia-erkidegoko edo tokiko administrazioek beren eremuaren barruan emandako dirulaguntza publikoei buruzko txostenak idazteko aukera izango dute, artikulu honen 1. paragrafoan aurreikusitakoetarako. Txosten horiek Lehiaren Batzorde Nazionalera bidali beharko dituzte, urteroko txostenarekin batera jaso ditzaten. Aurrekoa hala izanik ere, Lehiaren Batzorde Nazionalak, esparru horretan, dagozkion eskumenak izango ditu.

---

² 2014rako Estatuko Aurrekontu Orokorrei buruzko abenduaren 23ko 22/2013 Legearen azken xedapenetako hogeigarrenak gehitutako paragrafoa.

6. Artikulu honetan ezarritakoa hala izanik ere, kontuan izan behar dira Europako Erkidegoaren Tratatuaren 87.etik 89.era arteko artikulak, eta Kontseiluaren 1999ko martxoaren 22ko 659/1999 CE erregelamendua; horiekin batera, baita Europar Batzordearen eskumenak eta Batasuneko eta estatuko organo juridikzionalen eskumenak ere, laguntza publikoak kontrolatzeari dagokionez.

II. TITULUA

Lege hau ezartzeko eskema instituzionala

I. KAPITULUA

Lege hau ezartzeko eskumena duten organoak

12. artikulua. Lehiaren Batzorde Nazionala.³

13. artikulua. Autonomia-erkidegoetako organo eskumendunak.

1. Autonomia-erkidegoetan lege hau ezartzeko eskumena duten organoek beren lurraldearen baitan lege honen 1., 2. eta 3. artikuluetan aurreikusitako jokabideak aztertzea helburu duten prozeduren betearazpen-eskumenak gauzatuko dituzte, beti ere lege horretan bertan eta Estatuak eta autonomia erkidegoek lehiaren defentsaren arloan dituzten eskumenen koordinazioari buruzko otsailaren 21eko 1/2002 Legean aurreikusitakoaz bat.

2. Lehiaren Batzorde Nazionalak dituen eskumenak dena delakoak izanik ere, autonomia-erkidegoetan eskumena duten organoek legitimitatea izango dute eskumena duten juridikzioan administrazio-zuzenbideari loturik dauden administrazio publikoen ekintzak edo legea baino beheragoko xedapen orokorrak aurkatzeko, horien bidez merkatuko lehia bideragarriari oztopoak jartzen baldin bazaizkio.

14. artikulua.- Ministroen Kontseilua.

Ministroen Kontseiluak kontzentrazio ekonomikoak kontrolatzeko prozeduretan esku hartzeko eskumena izango du, lege honen 60. artikuluan aurreikusitakoaz bat.

II. KAPITULUA

Lankidetzeta eta kooperazioko prozedurak

15. artikulua. Lehiaren Batzorde Nazionala autonomia-erkidegoetako organo eskudunekin koordinatzea.

1. Lehiaren Batzorde Nazionala autonomia-erkidegoetako organo eskudunekin koordinatzeko orduan, Estatuak eta autonomia erkidegoek lehiaren defentsaren arloan dituzten eskumenen koordinazioari buruzko otsailaren 21eko 1/2002 Legean xedatutakoa bete beharko da.

2. Organo juridikzionaletikiko lankidetzeta eta organo arautzaileetikiko koordinazioa errazteko, Lehiaren Batzorde Nazionalak eta autonomia-erkidegoetan lehia defendatzeko eskumena duten organoek elkarri jardueren, eskaeren eta txostenen berri emateko bideak

---

³ Merkatuen eta Lehiaren Batzorde Nazionala sortzen duen ekainaren 4ko 3/2013 Legearen xedapen indargabetzaileak indargabetutako artikulua.

zehaztuko dituzte (lege honen 16 eta 17. artikuluetan aurreikusitakoak), hain zuzen ere Estatuak eta autonomia erkidegoek lehiaren defentsaren arloan dituzten eskumenen koordinazioari buruzko otsailaren 21eko 1/2002 Legea aurreikusitakoaz bat hasiera eman zaien prozeduren kasuan.

16. artikulua. Organo jurisdikzionalekiko lankidetzak.

1. Lehiaren Batzorde Nazionalak, bere kabuz, informazioa eman edo oharrak aurkeztu ahal izango dizkie organo jurisdikzionalari, Europako Erkidegoaren Tratatuaren 81 eta 82. artikulua ezartzeari buruz, edo lege honen 1. eta 2. artikuluei buruz, Prozedura Zibileko Legean aurreikusitako moduan.

2. Autonomia-erkidegoetako organo eskumendunek, beren eskumenen esparruan, eta beren ekimenez, lege honen 1. eta 2. artikulua betetzeari buruzko informazioa edo oharrak bidali ahal izango dizkiete organo jurisdikzionalari, Prozedura Zibileko Legean aurreikusitako moduan.

3. Europako Erkidegoaren Tratatuaren 81 eta 82. artikulua edo Lehiaren Defentsari buruzko Legearen 1. eta 2. artikulua ezartzeari buruz izandako demandak izapidetu daitezela onartzen duten autoak eta epaiak Lehiaren Batzorde Nazionalari jakinarazi beharko zaizkio, Prozedura Zibileko Legean aurreikusitako moduan. Lehiaren Batzorde Nazionalak informazioa bideratzeko beharrezko neurriak hartuko ditu, epai horiek autonomia-erkidegoetako organoei jakinarazteko.

4. Europako Erkidegoaren Tratatuaren 81 eta 82. artikulua ezartzeari buruz ematen diren epaien testuaren kopia bat igorri beharko du Lehiaren Batzorde Nazionalak Europar Batasunera.

17. artikulua. Arautzaile sektorialekiko koordinazioa.⁴

18. artikulua. Lehiaren Batzorde Nazionalaren eta beste estatu kide batzuetako lehiaren arloko agintaritzen eta Europako Batzordearen arteko elkarlana.

Europako Erkidegoaren Tratatuaren 81 eta 82. artikulua ezartzeko, Lehiaren Batzorde Nazionalak Europako Batzordearekin eta beste estatu kide batzuetan lehiaren arloko eskumenak dituzten agintaritzak nazionalekin izatezko edo zuzenbidezko nahi beste osagai (baita isilpeko informazioa ere) elkartrukatzeko aukera izango du, eta baita horiek frogatzea gisa erabiltzeko aukera ere, Batasuneko araudian zehaztutako moduan.

III. TITULUA **Lehiaren Batzorde Nazionala⁵**

I. KAPITULUA **Xedapen orokorrak**

---

⁴ Merkatuen eta Lehiaren Batzorde Nazionala sortzen duen ekainaren 4ko 3/2013 Legearen xedapen indargabetzaileak indargabetutako artikulua.

⁵ Merkatuen eta Lehiaren Batzorde Nazionala sortzen duen ekainaren 4ko 3/2013 Legearen xedapen indargabetzaileak indargabetutako titulua.

1. SEKZIOA. LEHIAREN BATZORDE NAZIONALAREN IZAERA JURIDIKOA ETA FUNTZIONAMENDU ERREGIMENA

- 19. artikulua. Izaera eta araubide juridikoa.
- 20. artikulua. Lehiaren Batzorde Nazionalaren osaera.
- 21. artikulua. Lehiaren Batzorde Nazionaleko langileak.
- 22. artikulua. Lehiaren Batzorde Nazionalaren baliabide ekonomikoak.
- 23. artikulua. Kontzentrazio-operazioak aztertzeagatiko tasa.

2. SEKZIOA. LEHIAREN BATZORDE NAZIONALAREN EGINKIZUNAK.

- 24. artikulua. Instrukzio, ebazpen eta arbitraje eginkizunak.
- 25. artikulua. Aholku emateko eskumenak.
- 26. artikulua. Lehiaren Batzorde Nazionalaren beste eginkizun batzuk.

3. SEKZIOA. LEHIAREN BATZORDE NAZIONALAREN GARDENTASUNA ETA ERANTZUKIZUN SOZIALA

- 27. artikulua. Lehiaren Batzorde Nazionalaren jardueren berri ematea.
- 28. artikulua. Espainiako Legebiltzarrak Lehiaren Batzorde Nazionala kontrolatzea.

II. KAPITULUA

Lehiaren Batzorde Nazionalaren zuzendaritza-organoak

1. SEKZIOA. XEDAPEN OROKORRAK

- 29. artikulua. Lehiaren Batzorde Nazionalaren zuzendaritza-organoak izendatzea eta horien
- 30. artikulua. Kargua uzteko arrazoiak.
- 31. artikulua. Bateriaezintasunak.

2. Sekzioa. LEHIAREN BATZORDE NAZIONALAREN LEHENDAKARIA

- 32. artikulua. Lehiaren Batzorde Nazionalaren lehendakariaren eginkizunak.

3. SEKZIOA. LEHIAREN BATZORDE NAZIONALAREN KONTSEILUA

- 33. artikulua. Lehiaren Batzorde Nazionalaren kontseiluaren osaera eta funtzionamendua.
- 34. artikulua. Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluaren eginkizunak.

4. SEKZIOA. IKERKETA ZUZENDARITZA

35. artikulua. Ikerketa Zuzendaritzaren egitura eta eginkizunak.

IV. TITULUA Prozedurak

I. KAPITULUA Xedapen orokorrak

1. SEKZIOA. PROZEDUREN EPEAK

36. artikulua. Prozeduren gehienezko epeak.

1. Lehia murrizten duten jokabideengatiko zehapen-prozedura amaituko duen ebazpena emateko eta jakinarazteko gehienezko epea hemezortzi hilabetekoa izango da, prozedura hasteko erabakia hartu zenetik zenbatzen hasita. Epe hori instrukzio-fasearen eta ebazpen-fasearen artean nola banatuko den erregelamendu bidez zehaztuko da.

2. Kontzentrazioak kontrolatzeko prozeduraren baitan, Lehiaren Batzorde Nazionalak ebazpenak eman eta jakinarazteko izango duen gehienezko epea ondorengoa izango da:

a) hilabetekoa, lehen fasean, lege honen 57. artikuluan aurreikusitakoaz bat, Lehiaren Batzorde Nazionalak jakinarazpena formalki jasotzen duenetik zenbatzen hasita.

b) bi hilabetekoa, bigarren fasean, lege honen 58. artikuluan aurreikusitakoaz bat; epe hori Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak bigarren faseari ekitea erabakitzen duenetik hasiko da zenbatzen.

3. Lege honen 60. artikuluan xedaturikoaz bat Ministroen Kontseiluak izandako esku hartzeari buruz Ekonomia eta Ogasun Ministroak egingo duen ebazpena emateko eta jakinarazteko gehienezko epea 15 egunekoa izango da, Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak bigarren fasean emandako ebazpena jasotzen denetik zenbatzen hasita.

4. Kontzentrazioak kontrolatzeko prozeduraren baitan Ministroen Kontseiluak akordio bat hartu eta jakinarazteko izango duen gehienezko epea hilabetekoa izango da, Ekonomia eta Ogasun Ministroak eragiketa hori Ministroen Kontseiluan aztertzea dela dioen ebazpena ematen duenetik zenbatzen hasita.

5. Ikerketa Zuzendaritzak hartutako ebazpenen edo egintzen aurka lege honen 47. artikuluan aurreikusitako errekurtsioei buruz Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak ebazpena eman eta jakinarazteko gehienez ere izango duen epea hiru hilabetekoa izango da.

6. Lege honen 54. artikuluan ageri den moduan, interesdunek eskaturik zuhertasunezko neurriak hartzeari buruz Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak ebazpena eman eta jakinarazteko gehienez ere izango duen epea hiru hilabetekoa izango da. Zuhertasunezko neurriak hartzeko eskabidea espedientearekin hasi baino lehen aurkezten bada, hiru hilabeteko gehienezko epe hori espedienteari hasiera emateko akordioa hartzen denetik hasiko da zenbatzen.

7. 41. artikuluan aipatutako betebeharrak, ebazpenak edo akordioak zaintzeko espedienteetan, neurriak hartzeari buruz Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak ebazpena eman eta jakinarazteko gehienez ere izango duen epea hiru hilabetekoa izango da, Ikerketa Zuzendaritzak kasuan kasuko proposamena egiten duenetik zenbatzen hasita.

37. artikulua. Epeak luzatzeko egoerak eta epeen zenbaketa etetea.

1. Prozedura bati buruz ebazteko legez ezarritako gehienezko epeen zenbaketa eten ahal izango da, arrazoitutako ebazpenaren bidez, ondorengo kasuetan:

a) Edozein interesduni akatsak konpontzeko edo agiriak edo erabakia hartzeko beharrezkoa den beste edozein osagai aurkezteko eskatu behar zaionean.

b) Hirugarrenei edo administrazio publikoetako beste organo batzuei akatsak konpontzeko edo agiriak edo erabakia hartzeko beharrezkoa den beste edozein osagai aurkezteko eskatu behar zaionean.

c) Europar Batasunarekin edo beste herrialde batzuetako lehiaren arloko agintaritzekin lankidetzan edo koordinaturik jardutea beharrezkoa denean.

d) 47. artikuluan aurreikusten den administrazio-errekurtsoa edo administrazioarekiko auzi-errekurtsoa aurkezten denean.

e) Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak frogak edo jarduera osagarriak egitea erabakitzen duenean, 51. artikuluan aurreikusitakoaz bat.

f) Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluari igorritako espedienteetan egindako kalifikazio juridikoan aldaketaren bat izaten denean, 51. artikuluan zehaztutako moduan.

g) Itundutako amaierara iristeko negoziazioak hasten direnean, 52. artikuluan zehaztutako moduan.

2. Aurreko paragrafoan zehazturikoa hala izanik ere, prozedurez ebazteko gehienezko epea etengo da:

a) Europar Batzordeak prozedura bati hasiera eman dionean Europako Erkidegoaren Tratatuaren 81 eta 82. artikulua ezartzeko, gertakari berak oinarri hartuta. Epea etetea bertan behera geratuko da Europar Batzordeak hartu beharreko erabakia hartzen duenean.

b) Lehiaren Batzorde Nazionalak jakinarazleei akatsak konpontzeko eskatzen dienean, edo iritzia osatzeko agiriak edo beste elementu batzuk eskatzen dizkienean, kontzentrazioak kontrolatzeko espedienteaz ebazteko beharrezkoak direlako; hori guztia lege honen 55. artikuluan 4 eta 5. paragrafoetan aurreikusitakoaz bat.

c) Europar Batzordeari informazioa ematerakoan, 2002ko abenduaren 16ko Kontseiluaren 1/2003 Erregelamenduan (CE), Europako Erkidegoaren Tratatuaren 81 eta 82. artikuluetan lehiari buruz aurreikusitako arauak ezartzearen gainekoan, 11.4. artikuluan aurreikusitakoaren baitan, Europako Erkidegoaren Tratatuaren 81 eta 82. artikulua ezartzeagatik egindako ebazpen-proposamen baten inguruan.

d) Arautzaile sektorialeiei txostena eskatzen zaienean, lege honen 17.2.c) eta d) artikuluan ezarritakoaren baitan. Etendako epe hori ez da inoiz ere hiru hilabetetik gorakoa izango.

3. Ebazteko gehienezko epeak eteteak ez du esan nahi, nahitaez, prozesua izapidetzea eten denik.

4. Salbuespenezko kasuetan, ebazteko gehienezko epea luzatzea erabakitzeak aukera egongo da, horretarako arrazoiak berri argi ematen bada. Gehienezko epea luzatzea erabakitzen bada, luzatze hori ezingo da izan prozedura izapidetzeko jarrita zegoen epea baino handiagoa.

5. Epeak eten edo luzatzeaz erabakiko duten akordioak interesdunei jakinarazi beharko zaizkie, eta horien aurka ezin izango da errekurtsorik jarri administrazio-bidean.

38. artikulua. Administrazioaren isiltasunaren ondorioak.

1. Debekatutako akordio eta jokabideen arloko zehapen-prozedurez ebazteko 36. artikuluan lehen paragrafoan zehaztutako gehienezko hemezortzi hilabeteko epea igarotzeak prozedura horien iraungipena ekarriko du.

2. Kontzentrazioak kontrolatzeko lehen fasearen ebazpena emateko lege honen 36.2.a) artikuluan zehaztutako gehienezko epea igarotakoan, egindako eskaera onartu egin dela ulertu beharko da, administrazioaren isiltasunaren ondorioz, baina salbuespena izango dira lege honen 9.5, 55.5 eta 57.2.d) artikuluetan aipatzen diren kasuak.

3. Kontzentrazioak kontrolatzeko bigarren fasearen ebazpena emateko lege honen 36.2.b) artikuluan zehaztutako gehienezko epea igarotakoan, kontzentrazioa onartu egin dela ulertu beharko da, administrazioaren isiltasunaren ondorioz, baina salbuespena izango dira lege honen 9.5, 55.5 eta 57.2.d) artikuluetan aipatzen diren kasuak.

4. Ekonomia eta Ogasun Ministroak Ministroen Kontseiluaren esku hartzeaz erabakitzeak eta, beharrekoa bada, Kontseiluak berak kasuan kasuko akordioa hartzeko, lege honen 36.3 eta 4. paragrafoetan aurreikusitako epeak igarotakoan, Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluaren ebazpena berehala betearaztekoa izango da, lege honen 60.4. artikuluan aurreikusitakoaz bat.

5. Ikerketa Zuzendaritzaren ebazpen eta egintzen aurka jarritako errekurtsorik ebazteko Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak lege honen 36.5. artikuluan aurreikusitakoaren arabera duen epea igarotakoan, errekurtsorik ezetsi dela ulertuko da, administrazioaren isiltasuna dela eta.

6. Zaintzeko espedienteen arloan edo zehaztasuneko neurriak hartzeari buruz lege honen 36.6 eta 36.7. artikuluetan Lehiaren Batzorde Nazionalari ebazteko ematen zaion epea igarotakoan, eskaera ezetsi dela ulertuko da, administrazioaren isiltasuna dela eta.

2. SEKZIOA. LEHIAREN BATZORDE NAZIONALAREN AHALMENAK.

39. artikulua. Laguntzeko eta informatzeko betebeharra.

1. Pertsona fisiko edo juridiko orok eta edozein administrazio publikotako erakunde guztiek lagundu beharko diote Lehiaren Batzorde Nazionalari, eta Batzordeak eskatuz gero, eskatutako epearen barruan, esku artean dituzten datuak eta informazio guztia eman beharko diote, lege honek dioena ezartzeko beharrezkoa baldin bada. Epe hori 10 egunekoa izango da, non eta eskatutakoaren ezaugarriengatik edo egoera zehatzaren gorabeherengatik, behar bezala arrazoituta, beste epe bat zehazten ez den.

2. Nork bere kabuz edo Lehiaren Batzorde Nazionalak eskatuta laguntzeak ez du esan nahi kasuan kasuko prozeduran interesduna izango denik.

40. artikulua. Ikuskatzeko ahalmenak.⁶

41. artikulua. Betebeharrak, ebazpenak eta erabakiak betetzen direla zaintzea.

1. Lege honetan eta legea garatuko duten arauetan edo legea oinarri hartuta emandako ebazpenetan edo hartutako erabakietan jasotzen diren betebeharrak betetzen direla zainduko du Lehiaren Batzorde Nazionalak, eta hori, jokabide murriztaileen inguruan zein zuhertasunezko neurrien inguruan nahiz kontzentrazioak kontrolatzearen inguruan.

Zaintza-lana erregelamendu bidez zehaztutako moduan, edo Lehiaren Batzorde Nazionalaren ebazpenean edo prozedura amaituko duen Ministroen Kontseiluaren akordioan zehaztutako moduan egingo da.

Lehiaren Batzorde Nazionalak autonomia-erkidegoetan lehia defendatzeko ardura duten organoei eta arautzaile sektorialeiei lankidetzaz eskatzeko aukera izango du, betebeharrak, ebazpenak eta erabakiak betetzen diren edo ez zaintzeko.

2. Lehiaren Batzorde Nazionalaren betebeharrak, ebazpenak edo erabakiak bete ezean, Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak, Ikerketa Zuzendaritzak proposatuta, ondorengoa ebatziko du: zehatzeko isunak edo hertsatzeko isunak jartzea, ordenamenduan aipatzen diren nahitaez betearazteko beste neurri batzuk hartzea, edo, hala behar badu, deskontzentrazioa.

3. SEKZIOA. PROZEDURAREN PRINTZIBIO OROKORRAK

42. artikulua. Isilpeko informazioaren tratamendua.

Prozeduraren edozein unetan, isilpekotzat jotako datuak edo agiriak isilpean gordetzeko agindu ahal izango da, ofizios edo aldeetako batek eskatuta, eta agiri horiekin aparteko atal bat egitea. Dena den, lege honen 18. artikuluan esaten dena eta 2002ko abenduaren 16ko Kontseiluaren 1/2003 Erregelamenduan (CE), Europako Erkidegoaren Tratatuaren 81 eta 82. artikuluetan lehiari buruz aurreikusitakoa, kontuan izan beharko dira.

Kasu guztietan, aparteko atal berezi bat eratuko da, isilpekoa izango dena, 1/2003 Erregelamenduaren 11.4. artikuluan aurreikusten den Lehiaren Batzorde Nazionalaren ebazpen-zirriborroari erantzunez Europar Batasunak bidalitako informazioarekin.

---

⁶ Merkatuen eta Lehiaren Batzorde Nazionala sortzen duen ekainaren 4ko 3/2013 Legearen xedapen indargabetzaileak indargabetutako artikulua.

43. artikulua. Datuak isilpean gorde beharra.

1. Lege honetan aurreikusten diren espedienteak izapidetzen parte hartu duten guztiek, edo beren lanbideagatik, karguagatik edo alderdi gisa parte hartzeagatik horien berri dutenek, espediente horiengatik ezagututako gertakarien berri isilpean gorde beharko dute, eta beste horrenbeste egin beharko dute beren karguengatik ezagututako isilpeko kontu guztiekin ere, baita beren kargu edo eginkizunak utzitakoan ere.

2. Datuak isilpean gorde beharra ez betetzea beti diziplinaren arloko arau hauste oso larria izango da, alde batera utzirik dagozkion erantzukizun penal eta zibilak.

44. artikulua. Jarduerak artxibatzea.

Lehiaren Batzorde Nazionalak prozedura batekin ez hastea edo hasitako jarduerak edo espedienteak artxibatzea erabakitzeke aukera izango du, eskumenik edo objekturik izan ez edo eskumena edo objektua galduz gero. Zehazki esanda, horietako egoeraren baten aurrean dagoela joko da ondorengoetan:

a) 2002ko abenduaren 16ko Kontseiluaren 1/2003 Erregelamenduan (CE), Europako Erkidegoaren Tratatuaren 81 eta 82. artikuluetan lehiari buruz aurreikusitakoa aplikatzeari buruzkoaren ondorioz antzemandako edo salatutako jokabideak auzipetzeko eskumenik ez duenean Lehiaren Batzorde Nazionalak, edo erregelamendu horretan salaketak ezesteko aurreikusitako baldintzak gertatzen direnean.

b) Jakinarazitako operazioa ez denean lege honen arabera Lehiaren Batzorde Nazionalak kontrolatu beharreko kontzentrazioetako bat.

c) Jakinarazitako kontzentrazioaren berri Europar Batzordeari ematen zaionean, 2004ko urtarrilaren 20ko 139/2004 Erregelamenduaren (CE) 22. artikulua betez (enpresen arteko kontzentrazioak kontrolatzeari buruzko erregelamendua da).

d) Kontzentrazio bateko alderdi direnek uko egiten diotenean baimena eskatzeari, edo Lehiaren Batzorde Nazionalak informazio fidagarriaren bidez dakienean alderdi horiek ez dutela kontzentrazioa aurrera eramateko asmorik.

45. artikulua. Herri Administrazioen Araubide Juridikoaren eta Administrazio Prozedura Erkidearen azaroaren 26ko 30/1992 Legearen osagarritasuna.

Lehiaren defentsaren arloko administrazio-prozedurek lege honetan eta lege hau garatuko duten arauetan esaten dena bete beharko dute, eta horren osagarri moduan, Herri Administrazioen Araubide Juridikoaren eta Administrazio Prozedura Erkidearen azaroaren 26ko 30/1992 Legean esaten dena, lege honen 70. artikuluan aurreikusitakoa bete beharko bada ere.

46. artikulua. Prozesu penalaren prejudizialitatea.

Kontu prejudizial penal bat badago eta hori ezin bada alde batera utzi ebazpena emateko, edo ebazpenaren edukari zuzenean eragiten baldin badio kontu horrek, egoera horrek prozedura etetea ekarriko du, kontuaz dagokien organo penalek erabakitzen ez duten artean.

4. SEKZIOA. ERREKURTSOAK

47. artikulua. Ikerketa Zuzendaritzaren ebazpenen eta berak agindutako egintzen aurkako administrazio-errekurtsoa.

1. Ikerketa Zuzendaritzaren ebazpen eta egintzen aurka, defentsa-gabezia edo eskubide edo bidezko interesetan galera konponezina sortzen badute, errekurtsua jartzeko modua egongo da Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluaren aurrean, hamar eguneko epean.

2. Kontseiluak ez ditu onartuko epez kanpo aurkeztutako errekurtsuak, bestelako izapiderik gabe.

3. Errekurtsua jasotakoan, Kontseiluak espedientea agerian jarriko du, alderdiek alegazioak aurkezteko aukera izan dezaten, hamabost eguneko epean.

48. artikulua. Lehiaren Batzorde Nazionalaren lehendakariaren eta Kontseiluaren ebazpenen eta egintzen aurkako errekurtsuak.

1. Lehiaren Batzorde Nazionalaren lehendakariaren eta Kontseiluaren ebazpenen eta egintzen aurka ezin izango da errekurtsorik aurkeztu administrazio-bidean, eta administrazioarekiko auzien errekurtsua baino ezin izango da aurkeztu, uztailaren 13ko 29/1998 Legean aurreikusitako baldintzetan (lege horrek administrazioarekiko auzien jurisdikzioa arautzen du).

2. Lege honen 58. artikuluko 6. paragrafoan aurreikusitako egoeretan, administrazioarekiko auzien errekurtsua jartzeko epea zenbatzen Ekonomia eta Ogasun Ministroaren ebazpena, edo Ministroen Kontseiluaren akordioa jakinarazi eta biharamunean edo lege honen 36. artikuluko 3. edo 4. paragrafoetan zehaztutako epeak igarotakoan hasiko da zenbatzen, Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluaren ebazpena eraginkorra eta betearaztekoa den unetik aurrera, eta administrazio-bideari amaiera eman dionetik.

II. KAPITULUA

Debekatutako jokabideen arloko zehapen-prozedura

1. SEKZIOA. PROZEDURAREN INSTRUKZIOA EGITEA

49. artikulua. Prozeduraren hasiera.

1. Prozedura Ikerketa Zuzendaritzak hasiko du ofizioz, bere kabuz edo Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak eskatuta edo salaketaren bat izan delako. Edozein pertsona fisiko edo juridikok, interesduna izan edo izan gabe ere, lege honek arautzen dituen jokabideen inguruko salaketa aurkezteko aukera izango du, eta erregelamendu bidez zehaztuko da salaketaren edukia. Debekatutako jokabideen arrazoizko zantzuak antzematen dituenean, Ikerketa Zuzendaritzak espedientea irekiko du, eta interesdunei espedientea irekitzeko erabakiaren berri emango die.

2. Beharbada arau-hausteren bat izan dela jakinez gero, Ikerketa Zuzendaritzak informazio erreserbatua hasteko aukera izango du, baita gertakari horretan parte hartu

duten enpresen egoitzetan ikertzen hasita ere, zehapen-espeditente bat izapidetzen hasi aurretik horretarako arrazoirik dagoen edo ez erabakitzeko modua izateko.

3. Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak, Ikerketa Zuzendaritzak proposatuta, lege honen 1, 2, eta 3. artikuluetan debekatutako jokabideak ustez izateagatiko prozedurak ez irekitzea erabakitzeko aukera izango du, eta ordura arteko jarduerak artxibatzeiko aukera, legea urratu izanaren zantzurik ez dagoela irizten baldin badio.

50. artikulua. Zehapen-espeditentearen instrukzioa egitea.

1. Espedientea ireki eta gero, Ikerketa Zuzendaritzak instrukzioan eman beharreko pausoak emango ditu, gertakariak argitzeko eta erantzukizunak zein diren zehazteko.

2. Lege honen 1. artikuluko 3. paragrafoan xedaturikoa oinarri hartuta babes eskatzen duten enpresek edo enpresa-elkarteek paragrafo horretan bertan aipatzen diren baldintzak betetzen direla frogatu beharko dute.

3. Arau-haustea izan daitezkeen gertakariak horiek zehazteko agiri batean jasoko dira, eta interesdunei jakinaraziko zaie, horri erantzuteko aukera izan dezaten hamabost eguneko epean, eta, beharrezkoa izanez gero, egoki iritzitako frogak aurkez ditzaten.

4. Instrukzioan egin beharrekoak eginda, Ikerketa Zuzendaritzak ebazpen-proposamena egingo du, eta interesdunei jakinaraziko zaie, egoki iritzitako alegazioak aurkezteko aukera izan dezaten hamabost eguneko epean.

5. Espedientearen instrukzioa egin eta gero, Ikerketa Zuzendaritzak Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseilura igorriko du, ebazpen-proposamena barne hartuko duen txosten batekin batera, baita, bidezkoa den kasuetan, isun-ordainketa salbuesteko edo isunaren zenbatekoa murrizteko proposamenarekin batera ere, lege honen 65 eta 66. artikuluetan jasotakoaz bat.

2. SEKZIOA. ZEHAPEN-PROZEDURAZ EBAZTEA

51. artikulua. Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluan ebazteko prozedura.

1. Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak, bere kabuz edo interesdunen batek hala eskatuta, Ikerketa Zuzendaritzak instrukzioan egindako frogez gainera beste batzuk egiteko erabaki ahal izango du, eta baita beste jarduera osagarri batzuk egiteko erabaki ere, bere iritzia zein izango den erabakitzeko kontu zehatz batzuk argitze aldera. Beste froga batzuk egiteko edo jarduera osagarriak egiteko erabakiaren berri interesdunei jakinarazi beharko zaie, eta kasu horretan, zazpi eguneko epea utziko zaie egoki iritzitako alegazioak aurkezteko modua izan dezaten. Erabaki horretan, ahal den guztietan, froga berriak egiteko zenbat denbora izango den zehaztuko da.

2. Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak aginduko dizkion frogak eta jarduera osagarriak egin beharko ditu Ikerketa Zuzendaritzak.

3. Interesdunek proposatuz gero, Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak ikustaldia izan dadila erabakitzeko modua izango du.

4. Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluaren ustez, Ikerketa Zuzendaritzak egindako proposamenean Kontseiluari aurkezten zaion auziari emandako kalifikazioa ez baldin bada beharbada egokia, beste kalifikazio bat egin eta interesdunei eta Zuzendaritzari aurkeztuko die, hamabost eguneko epean egoki irizitako alegazioak egin ditzaten.

5. Jarduerak amaitutakoan, eta beharrezkoa bada, 2002ko abenduaren 16ko Kontseiluaren 1/2003 Erregelamenduan (CE), Europako Erkidegoaren Tratatuaren 81 eta 82. artikuluetan lehiari buruz aurreikusitako arauak aplikatzearen buruzkoan, esaten denaz bat, Europar Batzordeari informazioa eman ostean, Lehiaren Batzorde Nazionalak ebatzi egingo du.

52. artikulua. Itundutako amaiera.

1. Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak, Ikerketa Zuzendaritzak proposatuta, debekatutako akordio eta jokabideen inguruko zehapen-prozedura amaitzea ebatzi ahal izango du, baldin eta ustezko arau-hausleek konpromiso batzuk hartzea proposatzen badute, eta horien bidez espedientea irekitzea eragin duten jokabideek lehiari zituzten ondorioak konpontzen badira eta interes publikoa behar beste bermatzen bada.

2. Konpromiso horiek lotesleak izango dira eta prozedurari amaiera ematen dion ebazpenean jasotzen direnetik aurrera izango dituzte ondorioak.

3. Prozedura ezin izango da artikulua honetan zehazten den moduan amaitu, 50.4. artikuluan aurreikusitako proposamen-txostena aurkeztu eta gero.

53. artikulua. Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluaren ebazpenak.

1. Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluaren ebazpenek ondorengoa adieraziko dute:

a) Lege honetan edo Europako Erkidegoaren Tratatuaren 81. eta 82. artikuluetan debekatutako jokabideak izan direla.

b) Duten garrantzi txikiagatik, lehiari nabarmen eragiteko gaitasunik ez duten jokabideak izan direla.

c) Ez dela egiaztatu debekatutako jokabiderik izan denik.

2. Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluaren ebazpenek ondorengoa edukiko dute:

a) Debekatutako jokabideak epe jakin batean bertan behera uzteko agindua.

b) Baldintza edo betebeharrak jakin batzuk ezarriko dituzte, egiturei edo jarrerari dagozkienak. Egituren arloko baldintzak eraginkortasun bereko jarreraren arloko baldintzarik ez badago bakarrik ezarriko dira, edo nahiz eta jarreraren arloko baldintzak egon, horiek dena delako enpresarentzat egiturazko baldintzak baino kaltegarriagoak badira.

c) Interes publikoaren kontrakoak izateagatik debekatutako jokabideen ondorioak mugiarazteko agindua.

d) Isunak ezarriko dituzte.

e) Jarduerak artxibatuko dituzte, lege honetan aurreikusitako kasuetan.

f) Lege honek baimentzen duen beste edozein neurri.

3. Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak, Ikerketa Zuzendaritzak proposaturik, zeinak bere kabuz edo aldeetakoren batek eskaturik jardungo duen, bere ebazpenetan jarritako baldintzak eta betebeharrak berrikusteko aukera izango du, ebazpen horiek ematean kontuan izan ziren baldintzetan aldaketa nabarmen eta iraunkorrak izan direla egiaztatzen bada.

4. Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak, bere kabuz edo aldeetakoren batek eskaturik, berak emandako ebazpenetan ilun ageri diren kontzeptuak argitu edo izandako hutsegiteak konpontzeko aukera izango du.

Argitu beharrekoak argitzeko edo gehitu beharrekoa gehitzeko, bost egun balioduneko epea izango da, ebazpenaren jakinarazpena jasotzen denetik zenbatzen hasita, edo argitzeko edo gehitzeko eskaria egin denetik zenbatzen hasita; dena den, eskari hori jakinarazpena jaso eta hurrengo hiru egunetan egin beharko da, eta epe hori ezin izango da luzatu. Akats material eta aritmetikoak edozein unetan zuzentzeko modua egongo da.

3. SEKZIOA. ZUHURTASUNEZKO NEURRIAK

54. artikulua. Zuhurtasunezko neurriak hartzea.

Espedienteari hasiera emandakoan, Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak, bere kabuz edo aldeetakoren batek eskaturik, eta Ikerketa Zuzendaritzak proposatuta edo aldeztu aurretik txostena eginda, egoki irizitako zuhurtasunezko neurriak hartzeko aukera izango du, dena delako unean kaleratuko den ebazpena eraginkorra izango dela ziurtatzeko.

III. KAPITULUA

Kontzentrazio ekonomikoak kontrolatzeko prozedura

1. SEKZIOA. JAKINARAZPENA

55. artikulua. Kontzentrazio ekonomikoaren jakinarazpena.

1. Kontzentrazio ekonomikoak kontrolatzeko prozedura kontzentrazioaren jakinarazpena behar bezala jasotakoak hasiko da, hau da, erregelamendu bidez zehaztutako jakinarazpen-inprimakiaz bat jasotzen denean.

2. Jakinarazpena aurkeztu aurretik, Lehiaren Batzorde Nazionalari ondorengoei buruzko argibideak eskatzeko aukera egongo da:

a) Dena delako operazioa 7. artikuluan aurreikusitako enpresa kontzentrazioetako bat den edo ez.

b) Dena delako kontzentrazioak 8. artikuluan derrigorrez jakinarazteari buruz aurreikusitako atalase-maila gainditzen duen edo ez.

3. Beharbada kontrolatu beharrekoa den kontzentrazio bat dagoela jakinez gero, Ikerketa Zuzendaritzak alde zuzeneko jarduerak batzuk egiteko aukera izango du, hain zuzen ere 9. artikuluan esaten denaren arabera derrigorrez jakinarazteko baldintzak gertatzen diren edo ez jakiteko.

4. Lehiaren Batzorde Nazionalak jakinarazleari edozein informazio-galera edo derrigorrezko agirien galera konpontzeko eskatuko dio, horrela jakinarazpen-inprimakia betetzeko, eta horretarako 10 eguneko epea utziko.

Zuzendu beharrekoa ez bada zuzentzen emandako epearen barruan, jakinarazleak bere eskaerari uko egin diola ulertuko da, eta Lehiaren Batzorde Nazionalak jarduerak artxibatuzko erabakitzeke aukera izango du.

5. Lehiaren Batzorde Nazionalak prozeduraren edozein unetan eskatu ahal izango dio jakinarazleari ebatzi ahal izateko beharrekoak diren agiriak edo beste informazio batzuk hamar eguneko epeak aurkezteko.

Jakinarazleak ez baldin badu eskatu zaiona betetzen edo horretarako ezarritako epetik kanpo egiten baldin badu, ez du izango 38. artikuluan aurreikusitako isiltasun positiboaren onuraz baliatzeke aukerarik.

6. Prozeduraren edozein unetan, Lehiaren Batzorde Nazionalak hirugarren operadoreei egoki irizitako informazioa eskatzeko aukera izango du, kontzentrazioa behar bezala baloratu ahal izateko.

Era berean, administrazio bereko edo beste administrazio bateko erakundeei ere ebazteke beharrezko irizitako txostenak eskatuko dizkie.

56. artikulua. Jakinarazpenaren inprimaki laburtua.

1. Erregelamendu bidez zehaztuko den jakinarazpenen inprimaki laburtu bat aurkezteko aukera egongo da, beste batzuen artean ondorengo egoeretan erabili ahal izateko:

a) Operazioko alderdien artean gainjartze horizontal edo bertikalik gertatzen ez denean, horietako batek ere ez duelako jarduerak ekonomikorik burutzen merkatu geografiko berean eta erreferentziazko produktu berarekin, edo produkzio eta merkaturatze-prozesuaren baitan behetik gora edo goitik behera elkarlotutako merkatuetan.

b) Alderdiek merkatuan duten parte hartzeak garrantzi gutxi izanik, horrek lehiari ezin izango dionean nabarmen eragin, erregelamendu bidez zehaztuko denaz bat.

c) Aldeetako batek enpresa baten edo hainbat enpresaren edo enpresa zati batzuen erabateko kontrola eskuratzen duenean, baina horiekiko multzoaren kontrola dagoeneko baduenean.

d) Partizipazio bidezko enpresa bat denean, enpresa horrek ez duenean Espainian jarduerarik burutzen eta burutzerik aurreikusita ez duenean, edo jarduera horiek oso txikiak direnean.

2. Lehiaren Batzorde Nazionalak jakinarazpenen inprimaki arrunta aurkez dadila eskatzeko aukera izango du, nahiz eta inprimaki laburtua aurkezteko baldintzak betetzen diren, baldin eta bere ustez beharrezkoa bada hala egitea, lehiaren arloan ustez izan daitezkeen arazoez behar bezala ikertzeko. Kasu horretan, prozedurari buruz ebatzi eta ebazpena jakinarazteko gehienezko epea inprimaki arrunta aurkezten den egunetik hasiko da zenbatzen.

2. SEKZIOA. PROZEDURAREN INSTRUKZIOA ETA EBAZPENA

57. artikulua. Lehen fasearen instrukzioa eta ebazpena.

1. Jakinarazpena forma egokian jaso ostean, Ikerketa Zuzendaritzak espedientea egin eta txosten bat idatziko du, 10. artikuluan aipatzen diren balorazio-irizpideen arabera, eta ebazpen-proposamena ere idatziko du.

2. Ikerketa Zuzendaritzak idatzitako txostena eta ebazpen-proposamena oinarri hartuta, Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak lehen faseko ebazpena emango du, eta aukera hauek izango ditu horretan:

a) Kontzentrazioa baimenduko du.

b) Baimena emateko, jakinarazleek berek proposatutako konpromiso jakin batzuk betetzea eskatuko du.

c) Prozeduraren bigarren fasearekin ekitea erabakiko du, baldin eta iruditzen bazaio kontzentrazioak merkatu nazional osoko edo zati bateko lehia bideragarria mantentzeari oztipoak jarriko dizkiola.

d) Kontzentrazioaren berri Europako Batzordera igortzea erabakiko du, 2004ko urtarrilaren 20ko Kontseiluaren 139/2004 erregelamenduan, enpresen arteko kontzentrazioei buruzkoan, 22. artikuluan esaten denaz bat, eta kasuan kasuko jakinarazpena artxibatzea. Kasu horretan, igorpen horren berri emango zaio jakinarazleari, eta adieraziko zaio gaiaren inguruan erabakitzeke eskumena Europar Batzordeak duela, Batasuneko araudiaz bat, eta, beraz, operazio hori ezingo dela baliatu 38. artikuluan aipatzen den administrazioaren isiltasun positiboaren onurez.

e) Jarduerak artxibatzea erabakiko du, lege honetan aurreikusitako kasuetan.

58. artikulua. Bigarren fasearen instrukzioa eta ebazpena.

1. Prozeduraren bigarren fasea hasitakoan, Ikerketa Zuzendaritzak kontzentrazioari buruzko ohar labur bat idatziko du, eta ohar horren isilpekotasun kontuekin zerikusia duten gaiak konpondu ostean, jendaurrean jarriko da eta gaiak eragin liezaiekeen pertsona fisiko edo juridikoei jakinaraziko zaie, eta baita Kontsumitzaile eta Erabiltzaileen Kontseiluari ere, 10 eguneko epean alegazioak aurkez ditzaten.

Kontzentrazioak autonomia-erkidego jakin baten lurraldeari modu nabarmenean eragiten badio, Ikerketa Zuzendaritzak derrigorrezko txostena, loteslea izango ez dena, eskatuko dio gaiak eragiten dion autonomia-erkidego horri, eta gorago aipatutako ohar laburraz batera, aurkeztutako jakinarazpenaren kopia ere igorriko dio, isilpekotasun kontuekin zerikusia duten gaiak konpondu ostean, hogeitau eguneko epean txostena egin dezan.

2. Kontzentrazioaren ondorioz lehiarentzat sortuko diren ustezko oztopoen berri, gertakari zehatzen plegu batean jasoko da, eta Ikerketa Zuzendaritzak idatziko du. Plegu horren berri interesdunei jakinaraziko zaie, 10 eguneko epean alegazioak egin ditzaten.

3. Jakinarazleek hala eskatuz gero, Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluan ikustaldia izango da.

4. Ikerketa Zuzendaritzak idatzitako behin betiko ebazpenaren proposamena jaso ostean, Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak azken erabakia hartuko du, ebazpen baten bidez, eta aukera hauek izango ditu:

a) Kontzentrazioa baimendu egingo du.

b) Kontzentrazioari baimena emateko, jakinarazleek berek proposatutako konpromiso edo baldintza jakin batzuk betetzea eskatuko du.

c) Kontzentrazioa debekatu egingo du.

d) Jarduerak artxibatzea erabakiko du, lege honetan aurreikusitako kasuetan.

5. Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluaren ebazpenak Ekonomia eta Ogasun Ministerioari jakinaraziko zaizkio, interesdunei jakinaraztearekin batera.

6. Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak, bigarren fasean hartutako ebazpenaren bidez, kontzentrazio bat debekatu edo kontzentrazioa aurrera eramateko konpromiso edo baldintza batzuk bete beharra eskatzen duen kasuetan, ebazpen horiek ez dira ez eraginkorrak ez betearaztekoak izango, eta ez dute administrazio-bidea amaituko, ondorengo kasuetan:

a) Ekonomia eta Ogasun Ministroak kontzentrazioaren gaia Ministroen Kontseiluan ez aurkeztea erabakitzen duen artean, edo lege honen 36. artikuluan hori egiteko jarritako legezko epea igaro artean.

b) Ekonomia eta Ogasun Ministroak kontzentrazioaren gaia Ministroen Kontseiluan aurkeztea erabakitzen duenean, Ministroen Kontseiluak Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluaren ebazpena berresten duen kontzentrazioari buruzko akordio bat hartu arte, edo lege honen 36. artikuluan hori egiteko jarritako legezko epea igaro artean.

59. artikulua. Konpromisoak aurkeztea.

1. Kontzentrazio baten ondorioz lehia bideragarria mantentzeko oztopoak sortzeko arriskua badago, alderdi jakinarazleek, beren ekimenez edo Lehiaren Batzorde Nazionalak eskatuta, arazo hori konpontzeko konpromisoak aurkezteko aukera izango dute.

2. Konpromisoak proposatzen diren kasuetan, prozeduraz ebazteko eta hori jakinarazteko epea 10 egunez luzatuko da lehen fasean, eta 15 egunez bigarrean.

3. Alderdi jakinarazleek proposatutako konpromisoak interesdunei edo beste operadore batzuei jakinarazteko aukera egongo da, hain zuzen ere kontzentrazioaren ondorioz lehiaren ikuspegitik sortutako arazoak zenbateraino konpontzen dituzten ikusteko eta merkatuetan zer nolako eragina izango duten aztertzeko.

60. artikulua.- Ministroen Kontseiluak esku hartzea.

1. Kontzentrazioari buruz hartutako erabakia Ministroen Kontseiluan aurkezteko aukera izango du Ekonomia eta Ogasun Ministroak, interes orokorreko arazoak direla-eta, baldin eta bigarren fasean, Lehiaren Batzorde Nazionalak:

a) Kontzentrazioa debekatzea erabaki badu.

b) Baimena emateko, jakinarazleek berek proposatutako konpromiso jakin batzuk betetzea eskatu badu.

2. Ekonomia eta Ogasun Ministroaren ebazpena Lehiaren Batzorde Nazionalari jakinaraziko zaio, horren berri interesdunei jakinarazteaz batera.

3. Ministroen Kontseiluak aukera hauek izango ditu:

a) Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluaren ebazpena berrestea.

b) Kontzentrazioa baimentzea erabakitzea, baldintzak jarrita edo jarri gabe.

Erabaki hori behar bezala arrazoituta egon beharko da, interes orokorra oinarri hartuta eta ez lehiaren defentsa, 10. artikuluan zehaztutakoaz bat. Kasuan kasuko erabakia hartu aurretik, Lehiaren Batzorde Nazionalari txostena eskatzeko aukera izango du.

4. 36. artikuluan aipatzen diren epeak igaro eta Ekonomia eta Ogasun Ministroak edo Ministroen Kontseiluak ez baldin badute erabakirik hartu, Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluaren bigarren faseko berriazko ebazpena eraginkorra izango da, berehala betearaztekoa, eta administrazio-bidea amaituko du. Ondorengo erabaki duela ulertu beharko da:

a) Kontzentrazioa baimentzeko, ebazpen horretan aurreikusten diren konpromiso edo baldintzak bete beharko direla.

b) Kontzentrazioa debekatzen duela, eta kasu horretan, Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluak ondorengo aukerak izango ditu:

1. Kontzentrazioari ez ekiteko agintzea, kontzentrazioa oraindik gauzatu ez bada.

2. Beharrezko neurriak hartzeko agintzea, lehia bideragarria berriz ere indarrean sar dadin, eta neurri horien artean deskontzentrazioa ere sartuko da, kontzentrazioa dagoeneko gauzatua baldin bazegoen.

5. Ministroen Kontseiluaren erabakia Lehiaren Batzorde Nazionalari jakinaraziko zaio, alderdiei jakinarazteaz batera.

V. TITULUA Zehapen-araubidea

61. Artikulua. Arau-hausleak.

1. Lege honetan arau-haustetzat jotako ekintzak edo ez-egiteak burutzen dituzten pertsona fisiko edo juridikoak izango dira arau-hausleak.

2. Lege hau ezartzeari dagokionez, enpresa baten jarduera enpresa hori kontrolatzen duten enpresa edo pertsonen egozteko modukoa izango da, salbu eta lehen enpresa horren jokaera ekonomikoa ez badu erabakitzen azken horietakoren batek.

3. Enpresen elkarte, batasun edo talde bati isuna jarri eta ez badu isuna ordaintzeko kaudimenik, elkarte horrek elkartea osatzen duten kideei beharrezko zenbatekoa eskatuko die, isuna ordaintzeko modua izateko.

Elkarteari ez bazaio ekarpen hori egiten Lehiaren Batzorde Nazionalak horretarako zehaztutako epearen barruan, kasuan kasuko elkartearen gobernu-organoeetan kideak dituzten enpresetako edozeini eskatu ahal izango zaio isuna ordaintzeko.

Lehiaren Batzorde Nazionalak ordaindu behar diotena ordaintzeko aurreko paragrafoan zehaztutako moduan eskatu ostean, arau-haustea gertatu den merkatuan diharduen elkarteko edozein kideri eskatu ahal izango dio saldoa ordaintzeko, hori egitea beharrezkoa bada isuna osorik ordainduko dela bermatzeko.

Dena den, bigarren eta hirugarren paragrafoetan aipatzen dena ordaintzeko ez zaie eskatuko arau-haustea egin duen elkarteko kide izanik ere, elkarte horren erabaki edo gomendioa bete ez dutela frogatzen duten enpresei, eta erabakiaren berri ez zutenei edo berri izanda ere erabaki horretatik aktiboki aldentu zirenei, gertakariak ikertzen hasi aurretik.

Enpresa bakoitzak isuna ordaintzea dela-eta izango duen finantza arloko erantzukizuna ez da izango aurreko ekitaldian guztira izan duen negozio-bolumenaren ehuneko 10ekoa baino handiagoa.

62. artikulua. Arau-hausteak.

1. Lege honetan zehazturik dauden arau-hausteak arinak, larriak edo oso larriak izango dira.

2. Hauek dira arau-hauste arinak:

a) Kontzentrazio ekonomikoari buruzko jakinarazpena 9.3.a) eta 9.5 artikuluetan aipatzen diren epeetatik kanpora aurkeztea Lehiaren Batzorde Nazionalari.

b) Lehiaren Batzorde Nazionalak bere kabuz hala eskatu arren, kontzentrazio baten berri ez jakinaraztea, 9.5. artikuluan aurreikusitako moduan.

c) Lehiaren Batzorde Nazionalari ez ematea hark eskatutako informazioa, edo emandakoa osoa ez izatea, akastuna, nahasgarria edo faltsua.

d) 40. artikuluan ezarritakoaren arabera agindutako ikuskapena burutzeari uko egitea.

e) Lehiaren Batzorde Nazionalak egin beharreko ikuskapena edozein bide erabilita oztopatzea.

Beste batzuen artean, ondorengo jokabideak joko dira ikuskapenentzako oztopotzat:

1. Ikuskapena burutzen ari dela Lehiaren Batzorde Nazionalak eskatutako liburu eta agiriak ez aurkeztea edo modu ez osatuan, behar ez bezala edo era nahasgarrian aurkeztea.

2. Lehiaren Batzorde Nazionalak egindako galderei ez erantzutea edo modu ez osoan, zehaztasunik gabe edo modu nahasgarrian erantzutea.

3. Lehiaren Batzorde Nazionalak jarritako zigiluak haustea.

3. Hauek dira arau-hauste larriak:

a) Kolusiozko jokabideak aurrera eramatea lege honen 1. artikuluan aurreikusitako moduan, baldin eta jokabide horiek elkarri lehia —egiazkoa edo ahalezkoa— egiten ez dioten benetako enpresa edo enpresa potentzialen arteko akordioak, erabaki edo gomendio kolektiboak, hitzartutako jardunbideak edo jakinaren gaineko jardunbide paraleloak badira.

b) Nagusitasunezko egoeraren abusua, 2. artikuluan aipatzen dena, arau-hauste oso larritzat jotzen ez bada.

c) Lehia askea egintza desleialen bidez faltsutzea, lege honen 3. artikuluan zehaztutako moduan.

d) Lege honetan aurreikusitakoaz bat kontrolpean zegoen kontzentrazio bat gauzatzea, horren berri Lehiaren Batzorde Nazionalari jakinarazi aurretik, edo kontzentrazioa baimentzen duen berariazko ebazpena edo isilbidezkoa eman eta betearaztekoa izan aurretik, eta bertan behera uzteko agindua indarrrik gabe uztea erabaki ez bada.

4. Hauek dira arau-hauste oso larriak:

a) Kolusiozko jokabideak aurrera eramatea lege honen 1. artikuluan aurreikusitako moduan, baldin eta jokabide horiek elkarri lehia —egiazkoa edo ahalezkoa— egiten dioten

enpresen arteko kartelak, akordioak, erabaki edo gomendio kolektiboak, hitzartutako jardunbideak edo jakinaren gaineko jardunbide paraleloak badira.

b) Lege honen 2. artikuluan aipatzen den nagusitasunezko egoeraz abusatzea, ekintza hori berriki liberalizatutako merkatu batean diharduen enpresa batek burutzen duenean, duen merkatu-kuota ia monopolioa bestekoa denean edo eskubide bereziak edo eskusiboak dituenen.

c) Lege hau ezartzeko orduan emandako ebazpen, akordio edo konpromiso batean esaten dena ez betetzea edo urratzea, bai jokabide murriztaileen arloan zein kontzentrazioak kontrolatzearen arloan.

63. artikulua. Zehapenak.

1. Lege honetan xedatutakoa nahita edo utzikeriagatik urratzen duten eragile ekonomiko, enpresa, enpresen elkarte edo batasun nahiz taldeei, ondorengo zehapenak jarriko dizkiete horretarako eskumena duten organoek:

a) Arau-hauste arinen kasuan, araua hautsi duen enpresak isuna jarri zaion ekitaldiaren aurrekoan guztira izan zuen negozio-bolumenaren ehuneko 1era arteko isuna.

b) Arau-hauste larrien kasuan, araua hautsi duen enpresak isuna jarri zaion ekitaldiaren aurrekoan guztira izan zuen negozio-bolumenaren ehuneko 5era arteko isuna.

c) Arau-hauste oso larrien kasuan, araua hautsi duen enpresak isuna jarri zaion ekitaldiaren aurrekoan guztira izan zuen negozio-bolumenaren ehuneko 10era arteko isuna.

Enpresen elkarte, batasun eta taldeek guztira izandako negozio-bolumena zein izan den jakiteko, kide guztien negozio-bolumena zein izan den hartuko da kontuan.

2. Aurreko paragrafoan aurreikusitako isunaz gainera, arau-hauslea pertsona juridiko bat den kasuetan, legezko ordezkari bakoitzari edo akordio edo erabakian esku hartu duten zuzendaritza-organotako kide bakoitzari 60.000 eurora arteko isuna ere jartzeko aukera egongo da.

Ez zaie isunik jarriko kide anitzeko administrazio-organotakoak izanik ere bileretan parte hartu ez dutenei, edo kontra bozkatu dutenei edo beren botoa babestu dutenei.

3. Artikulu honen 1. paragrafoan aipatzen den negozio-bolumena zenbatekoa den zehazterik ez baldin badago, lege honetan aipatzen diren arau-hausteez ondorengo zehapenak izango dituzte:

a) Arau-hauste arinek 100.000 eurotik 500.000 eurora arteko isuna.

b) Arau-hauste larriek 500.001 eurotik 10 milioi eurora arteko isuna.

c) Arau-hauste oso larriek 10 milioi eurotik gorako isuna.

64. artikulua. Isunen zenbatekoa zehazteko irizpideak.

1. Isunen zenbatekoa beste batzuen artean ondorengo irizpideak kontuan izanda zehaztuko da:

a) Arau-haustek eragiten dion merkatuaren neurria eta ezaugarriak.

b) Erantzulea den edo diren enpresen merkatu-kuota.

c) Arau-haustearen zenbaterainokoa.

d) Arau-haustearen iraupena.

e) Arau-haustek zer nolako ondorioak izan dituen kontsumitzaile eta erabiltzaileen edo beste operadore ekonomiko batzuen eskubide eta bidezko interesetan.

f) Arau-haustea dela eta bidegabeki zer nolako onurak eskuratu diren.

g) Erantzulea den enpresa bakoitzaren kasuan, zer nolako gertakari larrigarri edo aringarriak dauden.

2. Isunaren zenbatekoa zehazteko orduan, ondorengo inguruabar larrigarriak izango dira kontuan, beste batzuen artean:

a) Lege honetan jasotzen diren arau-haustek behin baino gehiagotan gertatzea.

b) Arau-haustearen erantzule edo sustatzailea izatea.

c) Zilegi ez diren jokabideak inposatzeko edo bermatzeko neurriak hartzea.

d) Ikuskapenetan lankidetzarik ez eskaintzea edo oztopoak jartzea, alde batera utzita hori beste arau-hauste bat izan daitekeela lege honen 62. artikuluan jasotakoaz bat.

3. Isunaren zenbatekoa zehazteko orduan, ondorengo inguruabar aringarriak izango dira kontuan, beste batzuen artean:

a) Arau-haustea amaitzea eragingo duten jarduerak burutzea.

b) Debekatutako jokabideak benetan ez ezartzea.

c) Egindako kaltea konpontzeko asmoa duten jokabideak burutzea.

d) Lehiaren Batzorde Nazionalarekin modu aktiboan eta eraginkorrean lankidetzan aritzea, baina lege honen 65 eta 66. artikuluetan arautzen diren kasuetatik kanpo, hau da, isunaz salbuetsi edo isuna murrizteko egoeretatik kanpo.

65. artikulua. Isun-ordainketa salbuestea.

1. Aurreko artikuluetan ezarritakoa hala izanik ere, Lehiaren Batzorde Nazionalak enpresa edo pertsona fisiko batek jarri dioten isunik ez ordaintzea erabaki ahal izango du, ondorengo kasuetan:

a) Enpresa edo pertsona fisiko hori bada lehena frogazko elementu jakin batzuk aurkezten, eta horiek, Lehiaren Batzorde Nazionalaren ustez, kartel bati buruzko ikuskapen bat 40. artikuluan zehaztutako moduan aurrera eramateko aukera eskaintzen badiote, baina baldin eta elementu horien berri emateko unean ez baldin badago behar beste datu ikuskapenari ekiteko agintzeko. Edo

b) Enpresa edo pertsona fisiko hori bada lehena frogazko elementu jakin batzuk aurkezten, eta horiek, Lehiaren Batzorde Nazionalaren ustez, kartel bati buruzko 1. artikuluko arau-hauste bat egiaztatzeke aukera eskaintzen badiote, baina baldin eta elementu horien berri emateko unean Lehiaren Batzorde Nazionalak ez baldin badu behar beste datu arau-haustea izan dela egiaztatzeke, eta enpresa edo pertsona fisikoren bat ordaindu beharretik salbuetsita utzi ez bada a) hizkian ezarritakoaren arabera.

2. Lehiaren Batzorde Nazionalak aurreko paragrafoan aurreikusitako salbuespena onartzeko, eskaera aurkeztu duen enpresak edo, hala bada, pertsona fisikoak ondorengo baldintzak bete beharko ditu:

a) Lehiaren Batzorde Nazionalari erabateko lankidetzara jarraia eta arretatsua eskaintzea, erregelamendu bidez zehaztuko den moduan, ikerketaren administrazio-prozedura guztiak dirauen artean.

b) Ustezko arau-haustean parte hartzeari uztea, artikuluko honetan aipatzen diren frogazko elementuak ematen dituen unetik, salbu eta Lehiaren Batzorde Nazionalari egokia iruditzen bazaio parte hartzen jarraitzea komeni dela, ikuskapena eraginkorragoa izan dadin.

c) Salbuesteko eskaerarekin zerikusia duen frogazko elementurik ez desegitea, eta beste hirugarren batzuei, alde batera utzita Europar Batzordea edo lehiaren arloko beste agintaritzak batzuk, ez jakinaraztea, zuzenean edo zeharka, eskaera hau aurkezteko asmoa, edo eskaeraren edukia.

d) Beste enpresa batzuk arau-haustean parte hartzera behartzeko neurririk ez hartzea.

3. Enpresa bat isuna ordaintzetik salbuesten bada, horrek enpresaren legezko ordezkariari ere eragingo die, edo zuzendaritza-organotako kide diren pertsonari ere bai, hain zuzen ere akordioan edo erabakian parte hartu dutenak, baldin eta Lehiaren Batzorde Nazionalari lankidetzara eskaintzen badiote.

66. artikulua. Isunaren zenbatekoa murriztea.

1. Lehiaren Batzorde Nazionalak kasuan kasuko isunaren zenbatekoa murrizteko aukera izango du, aurreko artikuluko 1. paragrafoan aipatzen diren baldintzak bete gabe ere, ondorengo agiten duten enpresa edo pertsona fisikoen kasuan:

a) Ustezko arau-haustearen inguruko frogazko elementu jakin batzuk aurkezten dituztenei, baldin eta horiei esker ordura arte Lehiaren Batzorde Nazionalak zituenei balio gehigarri esanguratsua ematen bazaie.

b) Aurreko artikulua 2. paragrafoa a), b) eta c) hizkietan zehaztutako baldintzak betetzen dituztenei.

2. Isunaren zenbatekoa zenbateraino murriztu, ondorengo erregelaren arabera kalkulatu da:

a) Aurreko paragrafoan ezarritakoa betetzen duen lehenengo enpresak edo pertsona fisikoak ehuneko 30 eta 50 arteko murrizketa lortzeko aukera izango du.

b) Bigarren enpresak edo pertsona fisikoak ehuneko 20 eta 30 arteko murrizketa lortzeko aukera izango du.

c) Ondorengo enpresek edo pertsona fisikoek isunaren zenbatekoan ehuneko 20ra arteko murrizketa lortzeko aukera izango dute.

3. Enpresa edo pertsona fisiko batek emandako frogazko elementuei esker beste gertakari osagarri batzuk zehaztea baldin bada, eta horiek isunaren zenbatekoan zuzenean eragiten badute, egoera hori kontuan izango du Lehiaren Batzorde Nazionalak enpresa edo pertsona fisiko horri dagokion isunaren zenbatekoa zehazterakoan.

4. Enpresa bati dagokion isunaren zenbatekoa murriztea erabakitzen bada, ehuneko berean murriztuko da akordio edo erabakian esku hartu duten enpresaren ordezkari edo zuzendaritza-organoetako kideei zegokiena ere, baina baldin eta Lehiaren Batzorde Nazionalari lankidetzak eskaini badiote.

67. artikulua. Hertsatzeko isunak.

Zehapen-isunak jarri eta ordenamenduan aurreikusten diren derrigorrez betetzeko beste neurri batzuk hartzeko aukera izateaz batera, Lehiaren Batzorde Nazionalak eguneko 12.000 eurora arteko hertsatzeko isunak ere jarri ahal izango dizkie enpresei eta enpresen elkarte, batasun eta taldeei eta, orokorrean, agente ekonomikoek, bete beharrekoak betetzeko alde aurretik eskatu eta gero, ondorengora behartzeko:

a) Jokabide jakin bat bertan behera uztera, lege honetan xedatutakoak bat debekatzeko jo bada.

b) Kontzentrazioa lortzeko operazio bat desegitera, lege honetan xedatutakoak bat debekatzeko jo bada.

c) Lehia murrizten duen jokabide batek eragindako ondorioak eraldatzera.

d) Lehiaren Batzorde Nazionalaren ebazpenetan edo Ministroen Kontseiluen akordioetan jarritako konpromisoak edo baldintzak betetzera, lege honetan aurreikusitakoak bat.

e) Lehiaren Batzorde Nazionalaren edo Ministroen Kontseiluaren ebazpen, errekerimendu edo erabaki batean agindutakoa betetzera.

f) 39. artikuluan ezartzen den laguntzeko betebeharra betetzera.

g) Zuhurtasunezko neurriak betetzera.

68. artikulua. Arau-hausteen eta isunen preskripzioa.

1. Arau-hauste oso larriak lau urteren buruan preskribatuko dira, larriak bi urteren buruan eta arinak urtebetera.

Preskribatzeko epea arau-haustea egin den unetik hasiko da zenbatzen, edo behin eta berriz egindako arau-hausteen kasuan, horiek egiteari utzi zaionetik.

2. Arau-hauste oso larriengatik jarritako zehapenak lau urtera preskribatuko dira, arau-hauste larriengatik jarritakoak bi urtera, eta arau-hauste arinengatik jarritakoak urtebetera.

3. Preskripzioa eten egingo da administrazioak interesdunari formalki jakinarazita burututako edozein ekintzagatik, legeak dioena betetzea helburu duenean, edo interesdunek, kasuan kasuko ebazpenak ziurtatu, osatu edo betearazteko burututako ekintzengatik.

69. artikulua. Zehapenen publizitatea.

Lege hau ezartzea dela eta jarritako isunak, horien zenbatekoa, arau-hausleen izena eta burututako arau-haustea publikoak izango dira, erregelamendu bidez zehaztutako modu eta baldintzetan.

70. artikulua. Ezarriko den araubidea eta organo eskudunak.

1. 62. artikuluan aurreikusitako arau-hausteen kasuetan izan ezik (lege honen 1., 2. eta 3. artikuluei dagozkie), titulu honetan aurreikusitako isunak jartzeko prozedura Herri Administrazioen Araubide Juridikoari eta Administrazio Prozedura Erkideari buruzko azaroaren 26ko 30/1992 Legean eta hori garatuko duen araubidean ezarritakoa izango da. Dena den, ebazteko gehienezko epea bertan behera uzteko aukera egongo da, lege honen 37. artikuluetan aurreikusitako kasuetan.

2. Ikerketa Zuzendaritza izango da zehapen-prozedurarekin hasi eta instrukzioa egiteko eskumena izango duen organoa, eta Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseilua ebazteko eskumena izango duena.

3. Estatuko Administrazio Orokorrari dagokio isunak biltzea, borondatezko aldian, eta Tributu Administrazioiko Estatu Agentziari, betearazpen-aldian. Hori guztia, uztailaren 29ko 939/2005 Errege Dekretuak onetsitako Diru-bilketaren Erregelamendu Orokorrari jarraiki.⁷

Lehen xedapen gehigarria. Merkataritza arloko epaitegiak.

Aginte Judizialari buruzko 6/1985 Lege Organikoaren 86ter artikulua 2. paragrafoko f hizkian xedatutakoaz bat, merkataritza arloko epaitegiek aztertuko dituzte zibil arloko auzien jurisdikzioko kontu guztiak, lege honen 1. eta 2. artikulua ezartzeko prozedurei dagokienez.

---

⁷ Merkatuen eta Lehiaren Batzorde Nazionala sortzen duen ekainaren 4ko 3/2013 Legearen azken xedapenetako zazpigarrenak gehitutako idatz-zatia.

Bigarren xedapen gehigarria. Prozedura Zibilari buruzko urtarrilaren 7ko 1/2000 Legea aldatzea.

Bat. Prozedura Zibilari buruzko urtarrilaren 7ko 1/2000 Legean 15 bis artikulua sartu da, eta ondorengoa dio:

«15 bis artikulua. Lehiaren Defentsarako prozesuetan esku hartzea.

1. Europar Batzordeak, Lehiaren Batzorde Nazionalak eta autonomia-erkidegoetan beren eskumenen arloan lehiaren arloko eskumenak dituzten organoek, prozesuko alderdi izan gabe ere, esku hartzeko aukera izango dute, beren kabuz edo organo judizial batek eskatuta, hain zuzen ere Europako Erkidegoaren Tratatuen 81 eta 82. artikulua edo Lehiaren Defentsari buruzko Legearen 1. eta 2. artikulua ezartzeari buruzko informazioa emanda edo idatzizko oharra aurkeztuta. Kasuan kasuko organo judizialak baimena emanaz gero, ahozko oharra egiteko aukera ere izango dute. Horretarako, organo judizial eskudunari dena delako gaiari buruzko beharrezko dokumentu guztiak bidaltzeko edo bidalarazteko eskatuko diote, gaiaren balorazioa egiteko modua izateko.

Informazioa emateko eskatzen denean, horren barruan ez dira sartuko Lehiaren Defentsarako Legearen 65 eta 66. artikuluetan aurreikusitako isunetatik salbuesteko edo isuna murrizteko inguruabarrak direla eta eskuratutako datu edo dokumentuak.

2. Europar Batzordeak, Lehiaren Batzorde Nazionalak eta autonomia-erkidegoetan beren eskumenen arloan lehiaren arloko eskumenak dituzten organoek aurreko zenbakian aurreikusten diren informazioa edo oharra aurkezteari dagokionez, lege honen 433. artikuluan aipatzen den epaiketa izan baino hamar egun lehenago aurkeztu beharko dituzte, edo aurkeztutako errekursoari aurka egin edo inpugnatzeko epearen barruan.»

Bi. Prozedura Zibilari buruzko urtarrilaren 7ko 1/2000 Legearen 212. artikulua aldatu da, eta beste zenbaki bat erantsi zaio, 3.a izango dena; honela dio:

«3. Europako Erkidegoaren Tratatuen 81 eta 82. artikulua edo Lehiaren Defentsarako Legearen 1. eta 2. artikulua ezartzeari buruzko prozedurak direla eta emandako epaiak Lehiaren Batzorde Nazionalari jakinaraziko dizkio idazkari judizialak.»

Hiru. Prozedura Zibilari buruzko urtarrilaren 7ko 1/2000 Legearen 249. artikulua aldatu da, eta beste tarteki bat erantsi zaio, 4.a izango dena; honela dio:

«4. Lehia desleial, lehiaren defentsa (Europako Erkidegoaren Tratatuen 81 eta 82. artikulua edo Lehiaren Defentsari buruzko Legearen 1. eta 2. artikulua ezartzearen ondorioz), jabetza industrial eta publizitatearen arloan aurkeztutako demandak, baldin eta horiek ez badira soilik kopuru jakin batzuk eskatzera mugatzen; izan ere, hala bada, dagokien prozeduraren arabera izapidetuko dira, eskatzen den kopurua zein den kontuan izanda. Dena den, lege honen 250. artikuluan 1. paragrafoaren 12. puntuan xedatutakoa bete beharko da, publizitatearen arloan kontsumitzaile eta erabiltzaileek dituzten interes kolektiboak eta interes zehaztugabeak defendatzearen aldeko bukarazte-akzioa gauzatzea denean kontua.»

Lau. Prozedura Zibilari buruzko urtarrilaren 7ko 1/2000 Legearen 404. artikulua aldatu da, eta beste paragrafo bat erantsi zaio; honela dio:

«Europako Erkidegoaren Tratatuaren 81 eta 82. artikulua edo Lehiaren Defentsari buruzko Legearen 1. eta 2. artikulua ezartzekoak izango diren prozesuetan, idazkari judizialak demanda onartu duen autoaren berri eman beharko dio Lehiaren Batzorde Nazionalari, aurreko paragrafoan zehaztutako epean.»

Bost. Prozedura Zibilari buruzko urtarrilaren 7ko 1/2000 Legean 434. artikulua aldatu da, eta beste zenbaki bat erantsi zaio, 3.a izango dena; honela dio:

«3. Europako Erkidegoaren Tratatuaren 81 eta 82. artikulua edo Lehiaren Defentsari buruzko Legearen 1. eta 2. artikulua ezartzeari buruzko prozeduretan, epaia emateko epea bertan behera uzteko aukera egongo da, auzitegiak jakiten badu administrazio-espeditante bat badela horretaz Europar Batzordean, Lehiaren Batzorde Nazionalan edo autonomia-erkidegoetan arlo horretako eskumenak dituzten organoetan, eta beharrezkoa bada, epaia emateko, administrazio-organoaren iritzia berri izatea. Epearen etete hori erabakitzeke arrazoiak eman beharko dira, aldez aurretik alderdiek diotena entzun eta gero, eta administrazio-organoari jakinaraziko zaio. Era berean, administrazio-organoak bere ebazpena auzitegira igorriko du.

Prozesua etengo duen autoaren aurka berraztertzeke errekurtsioa baino ezin izango da aurkeztu.»

Sei. Prozedura Zibilari buruzko urtarrilaren 7ko 1/2000 Legean 461. artikulua aldatu da, eta beste zenbaki bat erantsi zaio, 5.a izango dena; honela dio:

«5. Europako Erkidegoaren Tratatuaren 81 eta 82. artikulua edo Lehiaren Defentsari buruzko Legearen 1. eta 2. artikulua ezartzekoak izango diren prozesuetan, idazkari judizialak gora jotzeko errekurtsioa aurkeztu duen idazkiaren berri eman beharko dio Lehiaren Batzorde Nazionalari.»

Zazpi. Prozedura Zibilari buruzko urtarrilaren 7ko 1/2000 Legean 465. artikulua aldatu da, eta beste zenbaki bat erantsi zaio, 5.a izango dena; honela dio:

«5. Europako Erkidegoaren Tratatuaren 81 eta 82. artikulua edo Lehiaren Defentsari buruzko Legearen 1. eta 2. artikulua ezartzeari buruzko prozeduretan, epaia emateko epea bertan behera uzteko aukera egongo da, auzitegiak jakiten badu administrazio-espeditante bat badela horretaz Europar Batzordean, Lehiaren Batzorde Nazionalan edo autonomia-erkidegoetan arlo horretako eskumenak dituzten organoetan, eta beharrezkoa bada, epaia emateko, administrazio-organoaren iritzia berri izatea. Epearen etete hori erabakitzeke arrazoiak eman beharko dira, aldez aurretik alderdiek diotena entzun eta gero, eta administrazio-organoari jakinaraziko zaio. Era berean, administrazio-organoak bere ebazpena auzitegira igorriko du.

Prozesua etengo duen autoaren aurka berraztertzeke errekurtsioa baino ezin izango da aurkeztu.»

Hirugarren xedapen gehigarria. Lehiaren Batzorde Nazionalaren komunikazioak.

Lehiaren Batzorde Nazionalak komunikazioak argitaratzeko aukera izango du, lege hau ezartzeko orduan bere jarduera bideratzen duten printzipioen berri emateko. Zehazki esanda, lege honen 1. artikulutik 3.era arteko buruzko komunikazioak argitaratzeko, Lehiaren Defentsarako Kontseiluaren iritzia entzun beharko da.

Laugarren xedapen gehigarria. Definizioak.

1. Lege honetan aurreikusitakoetarako, ondorengoa izango da enpresa: jarduera ekonomiko bat burutzen duen edozein pertsona edo erakunde, erakunde horren estatutu juridikoa eta finantzatzeko modua dena delakoa izanik ere.

2. Lege honetan xedatutakoetarako, ondorengoa izango da kartela: bi lehiatzaile edo gehiagoren arteko isilpeko edozein akordio, horien helburua ondorengoetako bat bada, alegia, prezioak, ekoizpen-kuotak edo salmenta-kuotak finkatzea, merkatuak elkarren artean banatzea (tartean direla iruzurrezko enkanteak), edo inportazio edo esportazioak murriztea.

Bosgarren xedapen gehigarria. Beste arau batzuetan lehiaren arloko organo nazionalerik egiten zaizkien erreferentziak.

1. Lehiaren Batzorde Nazionala izango da Lehiaren Agintaritza Nazionala, Europako Erkidegoaren Tratatuaren 81 eta 82. artikuluetan lehiari buruz aurreikusitako arauak ezartzeari buruzko 2002ko abenduaren 16ko Kontseiluaren 1/2003 Erregelamenduan jasotzen direnen ondorioetarako.

2. Indarrean dagoen legerian Lehiaren Defentsarako Epaitegiari eta Lehiaren Defentsarako Zerbitzuari egindako erreferentziak Lehiaren Batzorde Nazionalari buruzkoak direla ulertu beharko da.

3. Dena den, otsailaren 21eko 1/2002 legean, Lehia Defendatzeko Estatuaren eta Autonomia Erkidegoen arteko Eskumenak Koordinatzeari buruzkoan, Lehiaren Defentsarako Epaitegiari eta Lehiaren Defentsarako Zerbitzuari egindako erreferentziak, hurrenez hurren, Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluari eta Ikerketa Zuzendaritzari egindakoak direla ulertu beharko da. Gorago esandakoa hala izanik ere, Lehiaren Defentsarako Kontseiluaren lehendakaria Lehiaren Batzorde Nazionalaren lehendakaria izango da.

Seigarren xedapen gehigarria. Lehiaren Defentsarako Auzitegia eta Lehiaren Defentsarako Zerbitzua iraungitzea.

1. Iraungi egin dira Lehiaren Defentsarako Auzitegia zen erakunde autonomoa eta Lehiaren Defentsarako Zerbitzua.

2. Lehiaren Defentsarako Auzitegiaren eta Lehiaren Defentsarako Zerbitzuaren baliabide materialak Lehiaren Batzorde Nazionalera eskualdatuko dira, eta Batzorde Nazionalak beste bion titularitatekoak diren eskubide eta betebeharrak eskuratuko ditu, ahalik eta baliabide gehien aurrezteko lortzeko.

3. Lege hau indarrean sartzean beren zerbitzuak Lehiaren Defentsarako Auzitegian eta Lehiaren Defentsarako Zerbitzuan burutzen dituzten funtzionarioak eta gainerako langileak Lehiaren Batzorde Nazionalaren baitako langile bihurtuko dira.

Zazpigarren xedapen gehigarria. Administrazioarekiko Auzien Jurisdikzioa arautzen duen uztailaren 13ko 29/1998 Legea aldatzea.

Bat. Administrazioarekiko Auzien Jurisdikzioa arautzen duen uztailaren 13ko 29/1998 Legearen 8.6. artikulua beste modu batean idatzi da; honela dio orain:

«6. Etxebizitzetara eta barrura sartzeko titularren baimena behar den gainerako lekuetara sartzeko baimenez ere administrazioarekiko auzien epaitegiak arduratuko dira, baldin eta hori egitea beharrezkoa bada administrazio publikoaren egintzak derrigorrez betearazteko.

Era berean, administrazioarekiko auzien epaitegien ardura izango da osasun arloko agintaritzek osasun publikoarentzat premiazkoztat eta beharrezkoztat jotako neurriak baimentzea edo berrestea, baldin eta neurri horien ondorioz askatasuna edo oinarrizko beste eskubideren bat kendu edo mugatu egiten bada.

Gainera, administrazioarekiko auzien epaitegien ardura izango da Lehiaren Batzorde Nazionalak etxebizitza, lokal, lursail edo garraio-bideren bat ikuskatzea erabaki badu, horretarako baimena ematea, baldin eta dena delako lekuan sartu eta hori ikuskatzeko titularren baimena eskatuta, titularrak uko egiten badio horri edo uko egiteko arriskua badago.»

Bi. Administrazioarekiko Auzien Jurisdikzioa arautzen duen uztailaren 13ko 29/1998 Legearen 10,1. artikulua beste modu batean idatzi da; honela dio orain:

«10. artikulua. Justizia Auzitegi Nagusietako administrazioarekiko auzien salen eskumenak.

1. Justizia Auzitegi Nagusietako administrazioarekiko auzien salek ondorengo gaien inguruan aurkeztuko diren errekurtsoak aztertuko dituzte, auzialdi bakarrean:

a) Toki-erakundearen eta autonomia-erkidegoetako administrazioaren egintzak, horiez ebaztea ez baldin badago Administrazioarekiko Auzien Epaitegien esku utzita.

b) Autonomia-erkidegoek eta toki-erakundeek emandako xedapen orokorrak.

c) Autonomia-erkidegoetako legebiltzarren eta erakunde autonomikoetan Kontu Epaitegiaren eta Herri Defendatzailearen baliokideak diren gobernu-organoen egintza eta xedapenak, hain zuzen ere langileen, administrazioaren eta ondarearen kudeaketaren arlokoak direnean.

d) Eskualdeetako eta tokiko Auzitegi Ekonomiko Administrazioaren egintzak eta ebazpenak, bide ekonomiko administrazioa amaitzen dutenean.

e) Eskualdatutako tributuen arloan Auzitegi Ekonomiko Administrazio Zentralak emandako ebazpenak.

f) Probintzietako eta autonomia-erkidegoetako hauteskunde-batzordeen egintza eta xedapenak, eta hautetsiak izendatzearen eta toki-korporazioetako lehendakariak hautatu eta izendatzearen inguruan hauteskunde-batzordeek hartutako erabakien aurka jarritako hauteskunde-azietako errekurtsioak, hauteskundeen legerian esandakoaz bat.

g) Administrazio publikoen arteko hitzarmenak, horien eskumenak kasuan kasuko autonomia-erkidegoaren barruan gauzatzen direnean.

h) Biltzeko Eskubidea arautzen duen uztailaren 15eko 9/1983 Lege Organikoan aurreikusitako bilerak debekatzea edo horiek aldatzeko proposamena.

i) Estatuko administrazio orokorreko organoen egintzak eta ebazpenak, organo horien eskumena estatuko lurralde osokoa bada eta organikoki ministroa edo estatu-idazkaria baino beheragokoa, eta arloa, berriz, langile, jabego berezi eta derrigorrezko desjabetzeak.

j) Autonomia-erkidegoetan Lehiaren Defentsari buruzko Legea ezartzeko eskumena duten organoen egintzak eta ebazpenak.

k) Jurisdikzio honen beste organo batzuen esku berariaz utzi ez diren gainontzeko administrazio-jarduera guztiak.»

Hiru. Administrazioarekiko Auzien Jurisdikzioa arautzen duen uztailaren 13ko 29/1998 Legearen laugarren xedapen gehigarriko 3. paragrafoa aldatu egin da; honela geratu da:

«3. Lehiaren Batzorde Nazionalaren lehendakariaren eta Kontseiluaren ebazpenak eta egintzak, zuzenean eta instantzia bakarrean, Auzitegi Nazionaleko administrazioarekiko auzien salan.»

Zortzigarren xedapen gehigarria. Lehiaren Batzorde Nazionalari eta bertako zuzendaritza-organoei buruzko aipamenak.

Lege honetan Lehiaren Batzorde Nazionalari eta bertako zuzendaritza-organoei buruz egiten diren erreferentziak, hain zuzen ere eginkizun, administrazio-ahalmen eta prozedurei buruzkoak, autonomia-erkidegoetan arlo horretako eskumenak dituzten instrukzio- eta ebazpen-organoei buruzkoak ere badirela ulertuko da, erreferentzia horiek lege honen 13. artikuluan aurreikusitako eskumenen ingurukoak direnean.

Bederatzigarren xedapen gehigarria. Lehiaren Batzorde Nazionalarentzako laguntza juridikoa.

Lehiaren Batzorde Nazionalarentzako laguntza juridikoa, hau da, aholkularitza ematea, ordezkatzeta eta epaiketetan defendatzea, Estatuarentzako eta Erakunde Publikoentzako Laguntza Juridikoa arautzen duen azaroaren 27ko 52/1997 Legean esaten denaz bat burutuko da.

Hamargarren xedapen gehigarria. Estatuak eta autonomia-erkidegoek Lehiaren Defentsarako dauzkaten eskumenak koordinatzeko otsailaren 21eko 1/2002 Legea aldatzea.

Bat. Estatuak eta autonomia-erkidegoek Lehiaren Defentsarako dauzkaten eskumenak koordinatzeko otsailaren 21eko 1/2002 Legearen 5. artikuluko Bat.3 zenbakia aldatu egin da; honela geratu da:

«3. Estatuako administrazio orokorraren eta autonomia-erkidegoen arteko partaidetzarako eta lankidetzarako organoa denez, Lehiaren Defentsarako Kontseiluak eginkizun hauek izango ditu:

a) Herri-administrazioek lehia babeste aldera darabilten politikaren jarraipena egitea, aldian-aldian.

b) Informazio-trukaketa sustatzea eta, Lehiaren Defentsarako arauak aplikatzeko orduan administrazioek zein irizpide erabili dituzten argitze aldera, horretarako azterlanak egitea eta argitaratzea sustatzea, eta, beharrezkoa bada, irizpide horien berdintasun-beharra sustatzea.

c) Lehia babestearen arloan, autonomia-erkidegoen exekuzio-eskumenpean diren gaiak ukitzen dituzten xedapen-egitasmo orokorreari buruzko txostenak egitea.

d) Jarraibideak idaztea, lege honen 1. artikulua 2. paragrafoa nola interpretatu behar den azaltzeko.»

Bi. Estatuak eta autonomia-erkidegoek Lehiaren Defentsarako dauzkaten eskumenak koordinatzeko otsailaren 21eko 1/2002 Legearen 5. artikuluko Bi. b) hizkia aldatu egin da; honela geratu da:

«b) Lehiaren Batzorde Nazionalak, beste alde batetik, jaso dituen salaketa guztiak eta ofizios egindako jarduera guztiak ohar labur batean bildu, eta autonomia-erkidegoetako organoetara bidali behar ditu, baldin eta tartean arau-hausteen arrazoizko zantzurik badago. Halakoetan, oinarrian dagoen jokabideak dena delako autonomia-erkidegoarekin zerikusia izan behar du.»

Hiru. Estatuak eta autonomia-erkidegoek Lehiaren Defentsarako dauzkaten eskumenak koordinatzeko otsailaren 21eko 1/2002 Legearen 5. artikulua 1. paragrafoa aldatu egin da; honela geratu da:

«Lehiaren Batzorde Nazionalak, bereak diren eginkizunak aurrera eramaterakoan, autonomia-erkidegoko organoari derrigorrezko txosten ez loteslea igortzeko eskatuko dio, horretarako hogeitaz eguneko epea emanda, hain zuzen ere Lehiaren Defentsarako Legearen 1, 2 eta 3. artikuluetan edo Europako Erkidegoaren Tratatuaren 81 eta 82. artikuluetan aurreikusitako jokaerekin zerikusia izango duena, baldin eta jokabide horrek autonomia-erkidegoa baino handiagoko eremu bati edo merkatu nazionalari eraginda ere, kasuan kasuko autonomia-erkidegoan eragin berezia badauka.

Horretarako, Lehiaren Batzorde Nazionalak kasuan kasuko autonomia-erkidegoko organo autonomikoari gertakariak zehazteko agiria kopia igorriko dio, eta hala denean, salaketaren eta espedientean agertzen diren agirien eta egindako frogen kopiak, eta gertakariak zehazteko agirian interesdun gisa ageri direnei horren berri jakinaraziko zaie.

Lehiaren Batzorde Nazionalak kasuan kasuko autonomia-erkidegoko organo autonomikoari jokabide horien inguruko prozedurari amaiera emateko hartutako akordioen eta ebazpenen berri emango die, bai instrukzio-fasean zein ebazpen-fasean.»

Hamaikagarren xedapen gehigarria. Estatuko administrazio orokorraren antolaketa eta funtzionamenduaren apirilaren 14ko 6/1997 Legea aldatzea.

Estatuko administrazio orokorraren antolaketa eta funtzionamenduaren apirilaren 14ko 6/1997 Legearen hamargarren xedapen gehigarrian, 1. paragrafoan aipatzen diren erakundeen artean ondorengoa erantsi da: 1. «...Lehiaren Batzorde Nazionala».

Lehen xedapen iragankorra. Formalki hasitako prozedurak.

1. Debekatutako jokaeren inguruan lege hau indarrean sartu baino lehen hasitako zehapen-prozedurak hasitako unean indarrean zeuden xedapenen arabera izapidetu eta ebatziko dira. Kasu guztietan iraungitzat joko dira Lehiaren Defentsarako uztailaren 17ko 16/1989 Legearen 4. artikuluan esandakoa betez aurkeztutako eskabideak.

2. Kontzentrazioen inguruan lege hau indarrean sartu baino lehen hasitako kontrol-prozedurak, hasitako unean indarrean zeuden xedapenen arabera izapidetu eta ebatziko dira.

3. Aurreko paragrafoetan aipatzen diren prozedurak izapidetzeaz ari garela, Lehia Defendatzeko Auzitegiari eta Lehiaren Defentsarako Zerbitzuari egiten zaizkion erreferentziak, hurrenez hurren, Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseiluari eta Ikerketa Zuzendaritzari egindakoak direla ulertu beharko da.

Bigarren xedapen iragankorra. Lehiaren Batzorde Nazionala eratzea.

1. Lege honen seigarren xedapen gehigarrian xedatutakoa hala izanik ere, Lehiaren Defentsarako Auzitegiaren lehendakaria eta bertako kideak Lehiaren Batzorde Nazionaleko lehendakari eta kontseilariak izango dira, beren agintaldia amaitu artean, eta gero ezin izango dituzte berriz kargu bererako izendatu.

2. Lehiaren Batzorde Nazionala osatzen duten kideen kopurua lege honen 20.b) eta 33.1 artikuluetan xedatutakora egokitzeko, sei kontseilarira arteko murrizketa gutxika-gutxika egingo da, hau da, Lehia Defendatzeko Auzitegiko lehendakariaren eta kideen agintaldia amaitu ahala, hain zuzen ere aurreko paragrafoan zehaztutako moduan.

3. Kontseilari berriak izendatzeari, geratzen den kontseilari kopurua sei baino gutxiagokoa den unetik ekingo zaio.

4. Lege hau indarrean sartzen denetik hiru hilabeteko epean, Ikerketen zuzendaria izendatuko da. Izendapen hori egiten ez den artean, lehia defendatzeko zuzendari nagusiak bere eginkizunak burutzen jarraituko du.

Xedapen indargabetzailea.

1. Lege honen bidez indarrik gabe geratzen da Lehiaren Defentsarako uztailaren 17ko 16/1989 Legea, eta baita lege honetan aurreikusitakoarekin bat ez datozen maila bereko edo apalagoko gainontzeko xedapen guztiak ere.

2. Aurreko paragrafoan xedatutakoa hala izanik ere, eta lege honetan xedatutakoaren kontra ez doazen neurrian, eta gobernuak erregelamendu berriak onartzen ez dituen artean, indarrean jarraituko dute ondorengo biok: batetik, abenduaren 21eko 1443/2001 Errege Dekretuak, Lehiaren Defentsarako uztailaren 17ko 16/1989 Legea garatzen duenak, kontzentrazio ekonomikoak kontrolatzeari dagokionean; bestetik, Lehiaren Defentsarako uztailaren 17ko 16/1989 Legea garatzen duen martxoaren 28ko 378/2003 Errege Dekretuaren I. kapituluko 2. eta 3. artikuluek, II. kapituluko 14 eta 15. artikuluen 1.tik 4.era arteko paragrafoek, eta III. Kapitulua (kategorien arabera salbuespenak, baimentze bereziak eta Lehiaren Defentsarako erregistroa arautzen dira horietan).

Azken xedapenetako lehenengoa. Eskumen-tituluak.

Lege hau Konstituzioaren 149.1.13 artikuluen babesean eman da.

Aurrekotik salbuesita daude ondorengo aginduak:

Lehen xedapen gehigarria, Konstituzioaren 149.1.5 artikuluen babesean eman baita.

12. artikuluen 3. eta 16. paragrafoak, eta bigarren, zazpigarren eta bederatzigarren xedapen gehigarriak, Konstituzioaren 149.1.6 artikuluen babesean eman baitira.

23. artikulua, Konstituzioaren 149.1.14 artikuluen babesean eman baita.

Azken xedapenetako bigarrena. Araugintzako gaikuntza

1. Gobernuak eta Ekonomia eta Ogasun ministroak, lege honetan aurreikusitakoaz bat eta bakoitzak bere eskumenen esparruan, lege hau garatu eta betearazteko beharrezkoak izango diren erregelamendu mailako arauak emateko ahalmena izango dute.

2. Zehazki esanda, baimena ematen zaio Gobernuari, 6 hilabeteko epean lege hau garatuko duten erregelamenduzko xedapenak eman ditzan, ondorengo arloetan: prozedurak, garrantzi gutxienerako jokoaren tratamendua, eta kartelen aurkako borrokan lankidetzak eskainiko duten enprekin erabiliko den errekitasun-sistema edo isun-ordainketa salbuesteko edo isunaren zenbatekoa murrizteko bidea zehaztea.

3. Era berean, baimena ematen zaio Gobernuari, aldeztatik Lehiaren Batzorde Nazionalaren txostena jaso ostean, lege honen 8. artikuluan ezarritako atalaseak alda ditzan, errege-dekretu bidez. Dena den, Lehiaren Batzorde Nazionalak hiru urtean behin balorazioa egingo du, atalase horien aplikazioa zertan den jakiteko, eta beharrezkoa bada, Gobernuari horiek aldatzeko eskatzeko.

4. Lehiaren Batzorde Nazionalaren Kontseilua eratu eta hiru hilabete igaro ostean, Ministroen Kontseiluak, Lehiaren Batzorde Nazionalaren txostena jaso ostean, batzorde horren estatutuak onartuko ditu, errege-dekretu bidez, eta estatutu horietan Lehiaren Batzorde Nazionalaren funtzionamendu eta jarduera-erregimenari buruzko kontu guztiak

jasoko dira, lege honetan aurreikusitakoekin bat beharrezkoak direnak. Bereziki ondorengo kontuak zehaztuko dira estatutuetan:

- a) Lehiaren Batzorde Nazionalaren egitura organikoa,
- b) dituen organoen artean eskumenak banatzeko modua,
- c) langileen erregimena.

5. Era berean, Gobernuari baimena ematen zaio errege-dekretu bidez Ekonomia eta Ogasun Ministerioaren egiturari buruzko araudia alda dezan, lege honetan aurreikusten den egitura instituzional berrira egokitzeko.

Azken xedapenetako hirugarrena. Indarrean sartzea.

1. Lege hau 2007ko irailaren 1ean sartuko da indarrean.

2. Aurreko paragrafoan esandakoa hala izanik ere, legen honen 65 eta 66. artikulua horiek garatuko dituen erregelamenduak indarra izatean sartuko dira indarrean. Beraz, espainiar guztiei, banakoei nahiz agintariei, agintzen diet bete eta betearaz dezatela lege hau.